

Çarsaf

3 MART 1976

250 KURUŞ

SAYI: 12

HÜKÜMET
ERKEKLİĞİNİ
GÖSTERDİ

TÜRK-İŞ
TV'de
DISK'e,
VURAMADI
BİR FİSKE

Semih Salavut

SAFRA

Denk!...

ÇETİN EMEÇ

SİZİ bilmem; ama ben yöneticilerimizden sıkıyetçiyim... Hele halktan kopup, millete sırtını dönüp, vatan-
daş Kaf dağının tepesinden baktıkları için...

Sanki seçen biz, meçhuller âlemin-den cimbızla toplayıp ünlüler sınıfına katan biz, cömert alkışlarıyla destekle-yen biz değiliz onları...

Gerileri koltuğa değinceye kadar, her biri omuzlarımız üstünde yandaş-

tır, arkadaşdır, kardaş-tır... Ama değdi mi, değ-di... Artık, biz taşıyıcılar için esas olan nedir bilir misiniz? Haddimizi bil-mek... Onlar için de tek kaygı kalır: Öncelikle, aramıza buzdan bir du-var örmek... Öyle ya; sis perdelerinin ardında yaşamakla yücelecekler, bir esrar yumağına sarı-nıp sarmalanmakla, say-gınlıklarına saygınlık ka-tacaklardır.

Fakaaat; kendini çek-mekle, baba hindiler gi-bi şişinmekle, üstün in-san pozları takınmakla olacak iş değildir bu. Vatandaş sevdiği, bağ-lanmış; elleri ve dört yıl-da bir oylarıyla Meclis-lere taşıdığı yöneticisini daha yakından tanımak ister. Hele hele bu yöne-tici, kendi takımının

içinde de sıvırlmış, lider düzeyine eriş-mişse...

Tanınanın ölçüsünü de vereyim si-ze: Özel hayatına, sağlığına varana dek...

BEN, vatandaşım. Oyumlu destek-lediğim bir Süleyman Bey'in ne-den çocuğu yoktur, pekâlâ merak ede-bilirim. "Kusur onda mı, yoksa Naz-miye Hanım'da mı?" sorusunun kar-sılığını öğrenmek isteyebilirim. Bu ce-vabı, onun ağızından duymayı hak bile-bilirim.

"Umudumuz" diye Ecevit'i bağırma bastım mı, bastım. "Niçin sizin de çocuğunuz olmadı?" sorunu eşele-meye kalkabilirim. İnsanız: Zayıfları-mız ve tutkularımızla insan... Merakın dürtüsü bir kurt olup zihnimi burgu burgu oymaya başladı mı, "İşin ucu Bülent Bey'e mi dokunuyor? Yoksa Rahşan Hanım'a mı?" diye pekâlâ ko-nuyu kasiyabilirim. Ne tür bir kaşıma mı? Doğrudan doğruya kendilerine su-al açmaya varacak kadar inatçı...

Açık rejim demokraside, açıklık ar-tık bu noktaları da kapsamına almak-tadır. Ve ister inanın ister inanmayın, gereğinde yatak odalarına kadar süzül-mekte...

Biliyor musunuz ki, şu sıra Fran-sa'da, Cumhurbaşkanına yöneltilen başlıca tenkit, sağlık bildirimini açık-lamaktan kaçındığı içindir.

Hatırlayacaksınız: Önceki başkan, kanserden ölmüştü. Ama bütün bir yıl, hakkında çeşitli yorumlar yapıla yapı-la... Rahatsızlığı, sakız halinde türlü yönlerle çekile...

Yeni başkan, and içmez bu olaya parmak bastı. "Size her konuda açıklık getireceğim" dedi. "Sağlığım hakkında bile, düzenli bilgi verece-gim..."

Dedi de; o günden sonra bir daha sağlığından tek söz etmedi...

Etmediği için, şimdi olur olmaz ya-kıştırmalarla koca Cumhurbaşkanı makaraya alınıyor. Üstelik kâh belden aşağı, kâh belden yukarı...

Bir de, Gerald Ford'a bakınız. O, yapısının kerestesinde hâlâ nice yon-tulmamış köşe gördüğümüz Amerika Cumhurbaşkanı. Ve onun, duru bir içtenlikle dünyanın gözleri önüne serdiği sağlık raporuna...

Okurken, tebessüm edenleriniz olacaktır. Ama açsözlülüğündeki soyluluk karşısında, saygının ağırlığıyla eğilenleriniz de...

"Ben, bu yaşında, hayli sağlıklı bir kişiyim" diyor Ford. "Her sabah dü-zenli olarak tuvalete gider, dışarı çıkış-ta hiç zorlanmam."

Sağlık raporuna göre Ford'un dış-kısı biçimlidir: Ne fazla mülayim, ne de takır takır sert. Rengi de yerinde... Başkanın biraz basurundan zoruvardır, ama dert sayılmayacak ölçüde... Uy-kusu düzenlidir. Her gece bir kez çışe kalkması ise çocukluktan kalma bir alışkanlık. Dişleri iyi ama, yer yer niko-tinden sararmıştır...

Raporda, Başkanın cinsel gücü-ne de değiniliyor: O da şu sözcüklerle: "Seks ilişkilerinde sağlıklı bir erkeğin-ki kadar başarılıdır. Erkeklik organına gelince: Normal ve birbirine denk..."

SUPER Amerika devletinin başkanı da olsa, bunca dünya sorunu ara-sında Başkanlarındaki bu "Denklik", herhalde milletine rahat bir soluk al-dırtmıştır. Ve eminim, bu denkliginver-diği güven duygusu, derece derece va-tandaş takımına da yansımıştır...

Dün, Eisenhower de miting alanla-rında avuçlarıyla çatır çatır tahtalar kırar, gücünü böyle ispata bakardı. Bugün görüyorsunuz, sağlık konusun-da ise seks salçası da karışmıştır.

Ama hatırlayacaksınız: Bir Gürsel'in sağlık raporunu açıklamamakta di-renmeleri, alelade bir felç olayını, ne çirkin yorumlara âlet etmişti. Çarpık ağızları "Cumhurbaşkanını, Türkeş vurdu" dedirtecek kadar...

Bir Korutürk'ün enfarktüsünü grip maskesi altında gizlemeye kalkıştıkla-rını da bileceksiniz. Onun, Moskova Büyükelçisi iken geçirdiği alelade bir hastalık hakkında bilgi vermekten is-sarla kaçınmaları da değil midir, daha sonra nice yoruma çanak tutan. Ve açık söyleyeyim, zihinleri hayli bulandı-ran...

Ama bizinkiler, "Kapalı kutu" poli-tikasını sürdürmekte hâlâ garip bir inat, akıl almaz saplantılar içindedir-ler... İçindedirler de, bir noktada ök-seye düştüklerinin acaba farkında mı-dırlar? Hem de pek mahrem bir noktada

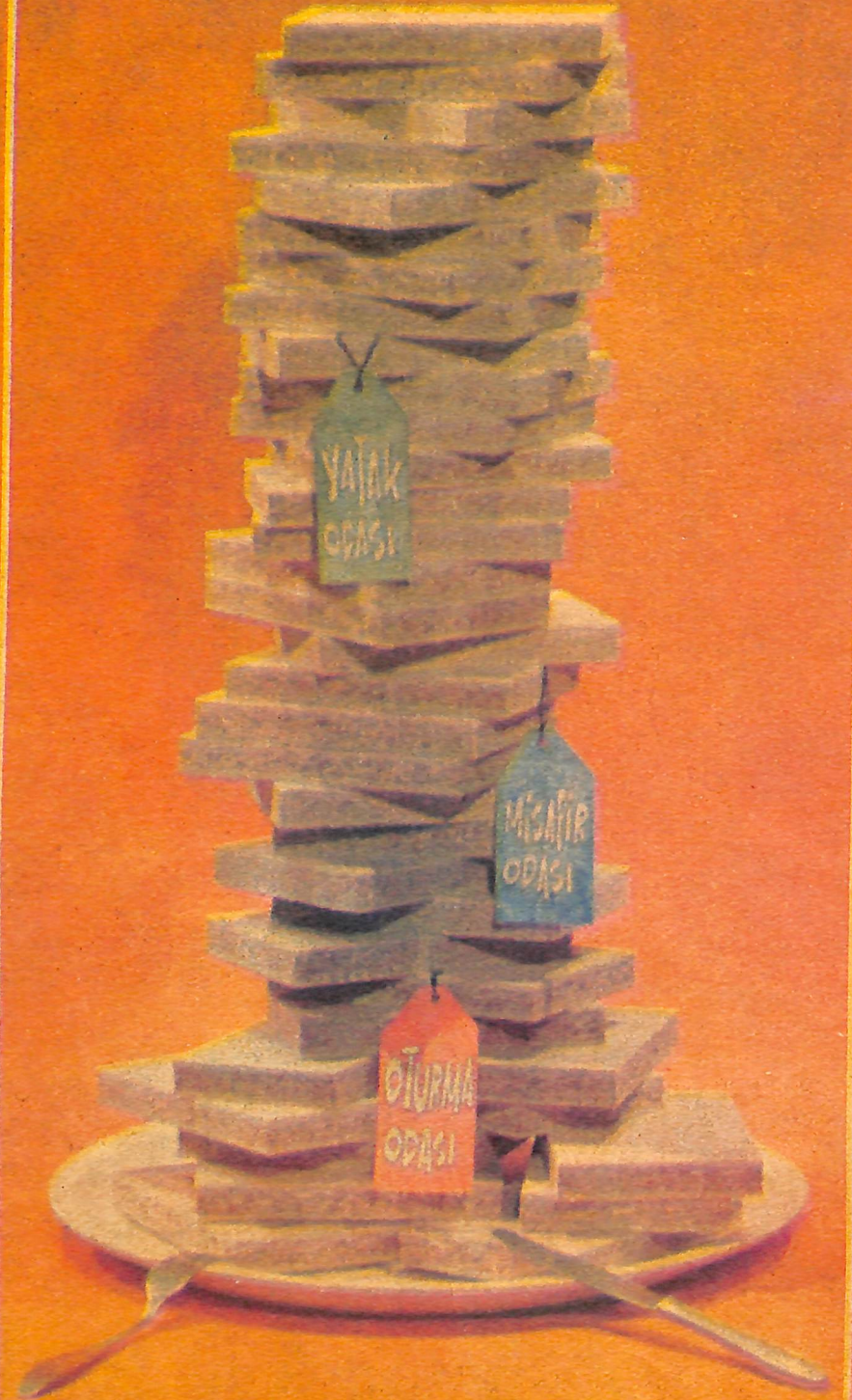
BÜTÇE açık da, kılları kıpırdıyor mu? Hayır... Gençler birbirini kı-rıyor da, engel olmak için parmaklarını titretiyorlar mı? Ne gezer... Pahalılığın dört nala gitmesi, umurlarında mı? Katiyen... Bunca suistimal, kanun dışı çıkar olayı karşısında gereken titizliği gösteriyorlar mı? Maalesef...

Oyleyse, ben de size uzman bir hekimin teşhisindeki isabetle söyleye-bilirim: Bunların her yanı birbirine denktir.

Bu denklik ölçüsündeki ahenge de, eminim bir gün Başkan Ford bile im-renecektir...

Çarşaf MÜZESİ

Üç buutlu karikatürler dizisi: 12

Fotoğraf: SAYIL EMAN

SEMIH BALCIOGLU

SÖZCÜKLERİN İÇ DÜNYASI

AYNA

KE-S-R
i

süslü
FARK

YALUYA

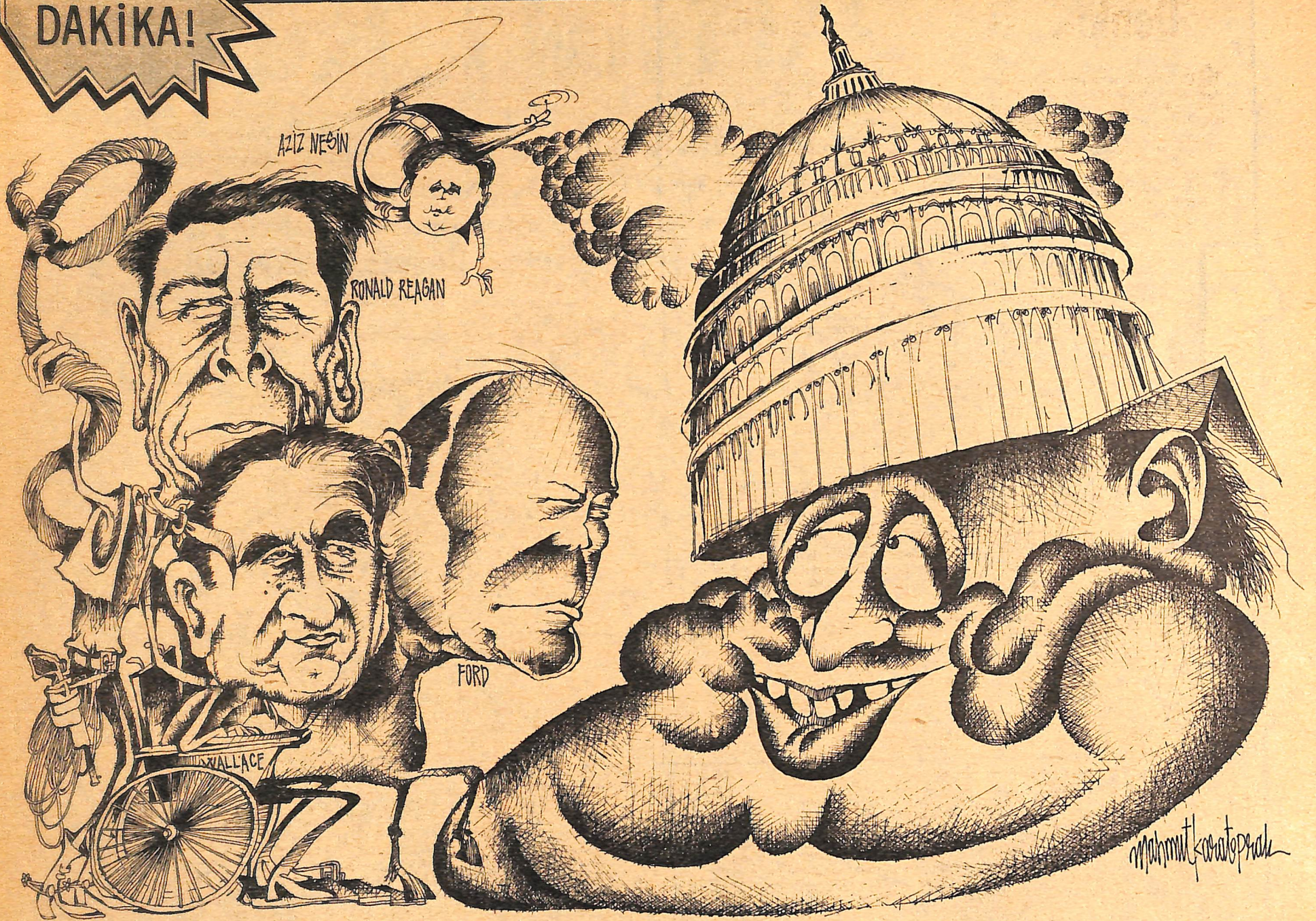
A

a

Z

SON
DAKİKA!

AZİZ NESİN, Washington'dan bildiriyor

Ispartalı Süleyman, Amerika Cumhuriyet başkanlığı'na en kuvvetli aday...

**Başkan seçimi sisteme
getirilen değişiklikle,
Süleyman Demirel'in başına
yeni bir devlet
kuşu konmuş olacak**

1976 AMERİKA Birleşik Devletleri için, başkan seçimi yılıdır. Bu nedenle, Amerika'daki partiler, başkan seçimi için yoğun bir seçim kampanyasına şimdiden başlamışlardır. Bilindiği gibi, dünyanın iki süper devletinden biri olan Birleşik Amerika'da başkanlık seçimi, yalnız Amerikalıları değil, bütün dünyayı ilgilendiren bir konudur. Amerikalılar da bunu dikkate alarak, bu yıl seçimlerde

pek çok yenilikler uygulanacağını basına bildirmişlerdir.

Bu yeniliklerin başında, Amerika Birleşik Devletleri Başkanlığı için, Amerikalıların dışından da aday gösterilmesi gelmektedir. İşte bu yenilik nedeniyle, Süleyman Demirel'in de Amerikan başkanlığına oynadığı ve bazı çevrelerce aday gösterileceği söylentileri yayılmıştır.

Bugüne kadar cumhurbaşkanlığı için adaylığından söz edilen, on dört kişi bulunmaktadır. Bun

lar arasında, Cumhuriyetçi Parti'den eski Ford, sinema oyuncusu Ronald Reagan, Demokrat Parti'den Kuzey Arizonalı Morris Wadel, Alabamalı İrçki George Wallace, Pensylvanialı Milton Sharp ve Adalet Partisi'nden Ispartalı İslâmbey Köylü Süleyman Demirel, en kuvvetli adaylar gösterilmektedir.

Süleyman Demirel'in en şanslı adaylar arasında gösterilmesinin nedenleri ise, başkanlık seçimi propagandasında bol para harcayabilecek hayali mobilya ihracatıyla uğraştığı söylentileri çıkarılan yakın akrabalarının bulunması, eski başkanlardan Johnson'la kol kola resim çekirmiş olması, masonluğunu belgeleyen kimlik kartının fotokopilerinin yayınlanmasını bir kararnameyle yasaklatmaktaki başarısı, bundan başka Çoban Sülü olarak Amerikalıların pek beğenecekleri bir halk çocuğu bulunması ve Amerika görmüş köylü olması gibi daha pek çok meziyetlere sahip olmasıdır.

Hakikat serumu nedir?

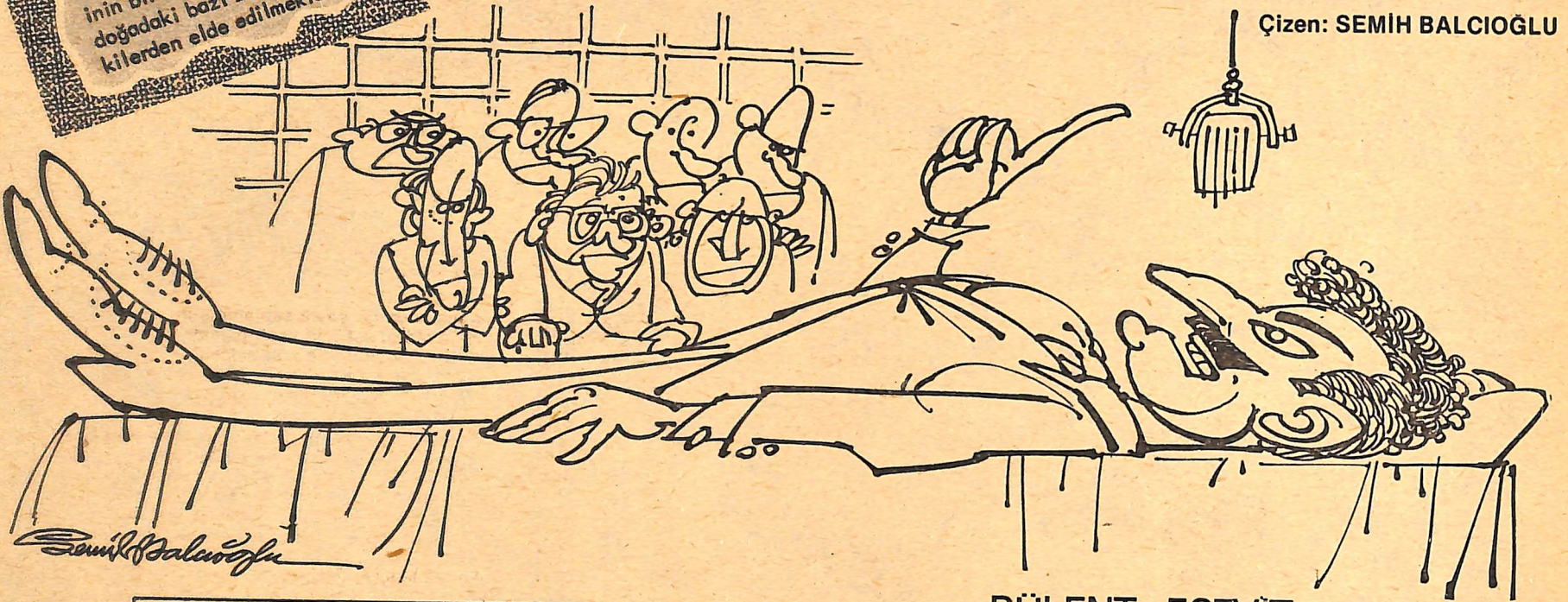
Hakikat serumu, insanlarda uyku ile uyanıklık arasındaki bir durum yaratan ve irade gevşemesine sebep olan, verildiği kişinin sorunlarına cevap vermesini sağlayan ilaçlara verilen addır.

Bunların içinde en tanınmış "Skopolamin" dir. Damardan iğne yoluyla verilen Skopolamin, gerekli bir biçimde verilirse, bulaşıcı bir sebeptir. Koka-ının bir türevi olan bu ila- doğadaki bazı zehirli bit- kilerden elde edilmektedir

Aman kimse

Kimi ülkelerde, kuşku yaratınca birisinin durumu, takarlar ona hemen bir "HAKİKAT SERUMU"... Bu serum derhal kana karışır ve takılan adamı o saat mayıştırır. Başlar adam ne halt ettiyse bir bir anlatmaya ve zeytinyağlı durumları döker ortaya... Biz de bu serumdan koca bir şişe getirttik... ..Eşe dosta takarak bir şeyler söyledirdik...

Çizen: SEMİH BALCIOĞLU

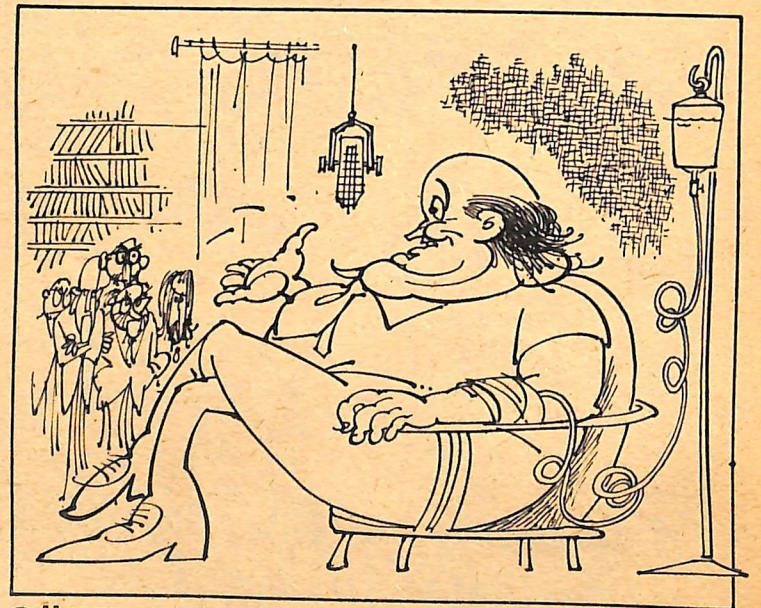
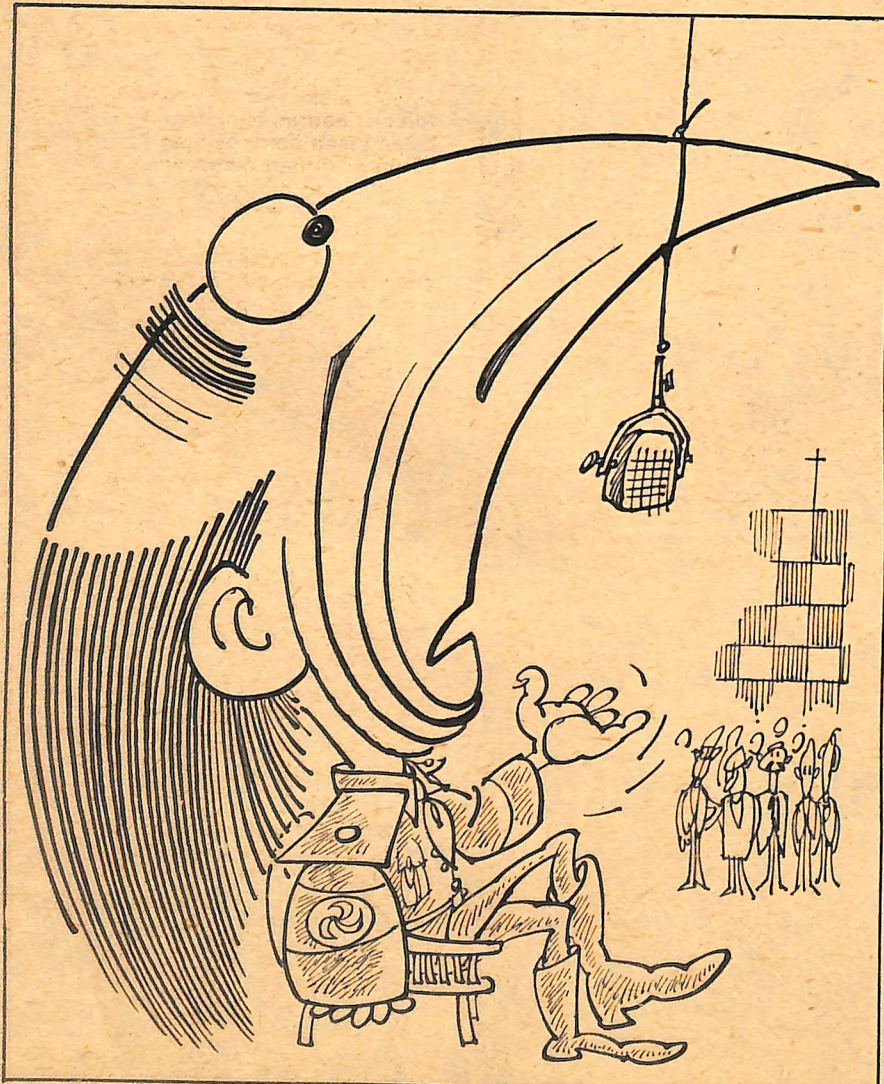

BÜLENT ECEVİT

Aslında bu, tek başına yapılacak bir iş değil. Güçlü bir ekip sorunu... Ekibimde çeşitli sesler çıkıyor. 190 milletvekiliyle gereken muhalefeti gösteremiyoruz. "Kaba kuvvetin karşısındayız" diyoruz, mecliste kavga çıkarıyoruz... Bu iş bu taktikle gitmez. Yeni bir yöntem çizmemiz şart... Biz Meclisi kamuoyu sanmıştık. Mecliste gösterdiğimiz belgelerden kamuoyunun haberi yok.

ALPASLAN TÜRKES

Anarşik olay, manarşik olay denilenlerin hepsini biz çıkıyoruz. Azınlıkta olan bir grubun başka çeşit sesini duyurması olanak dışıdır. Orta Asya'dan falan da gelmedik... Gideceğimiz de yoktur. Bu laflar bir beyin yıkama yöntemidir.

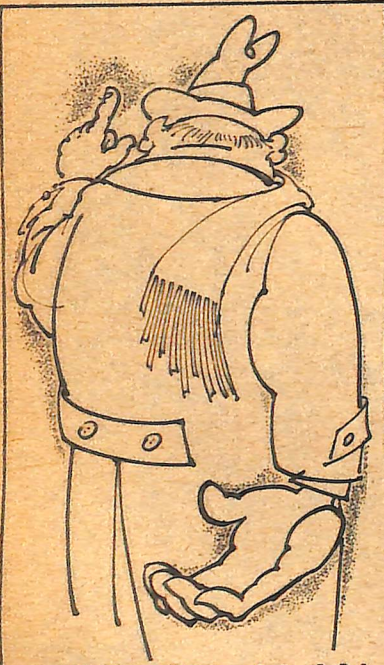
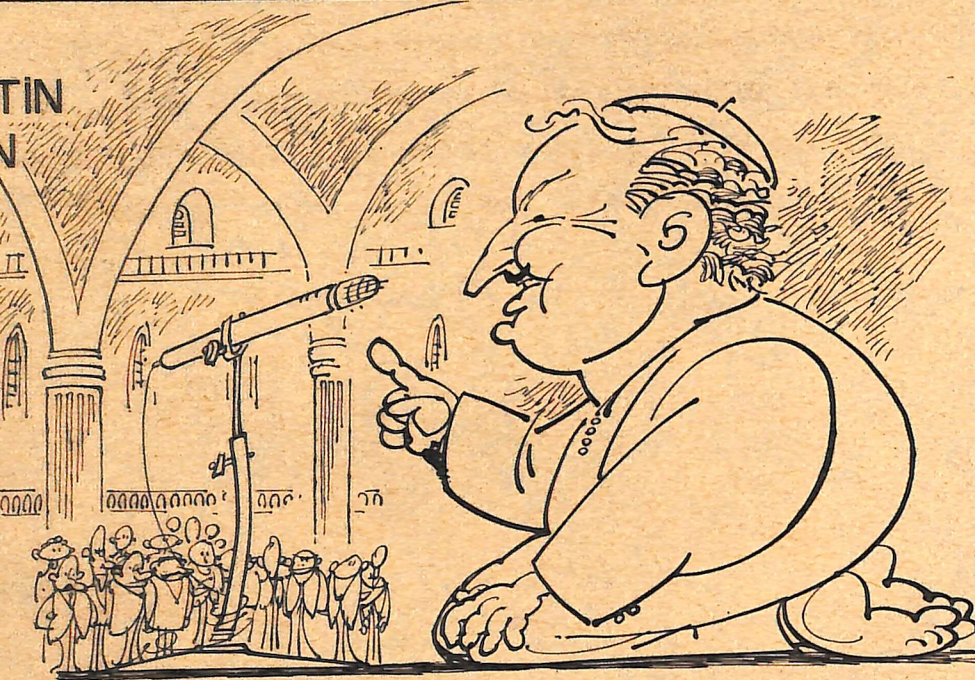
SÜLEYMAN DEMİREL

Va mı iktidar düşürmek? Denediler, başaramadılar işte. Ödüm de kopmadı değil. Amma başka türlü de konuşamazdım. Hayırlısıyla kazasız belâsız şu meclisler bir tatile girse de, beş ay daha kazansak. Menfaat iplerini elimde tuttuğum sürece, kılıma bile dokunamazlar.

duymasın!

NECMETTİN ERBAKAN

Benim bundan önce söylediklerim şakadır. İfındım... Otuz tane tank, bir bu kadar ağır sanayi fabrikasına ne lüzum var... Bu iş yerleri kurulursa işçi sınıfı güçlenir ve biz ömrümüzce iktidar ortağı olamayız. Atelyeler neyimize yetmiyor...

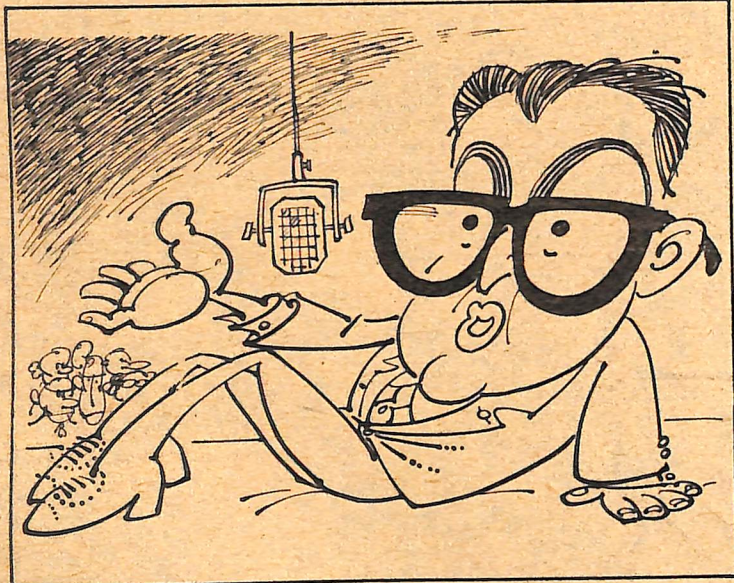

RÜŞVET ALAN

Sanki yalnız ben alıyordum bu rüşveti: Bir konuşsam, ortalık elli altıya gider. Ülkemin yüce menfaatleri için bu karışık ortamda sushmayı tercih ediyorum. Her vatandaşın görevi, rüşvet alıp vermektir. Bu toplum başka türlü düzene girmez. Vallahi, bir parti kursak, gümbür gümbür iktidar oluruz.

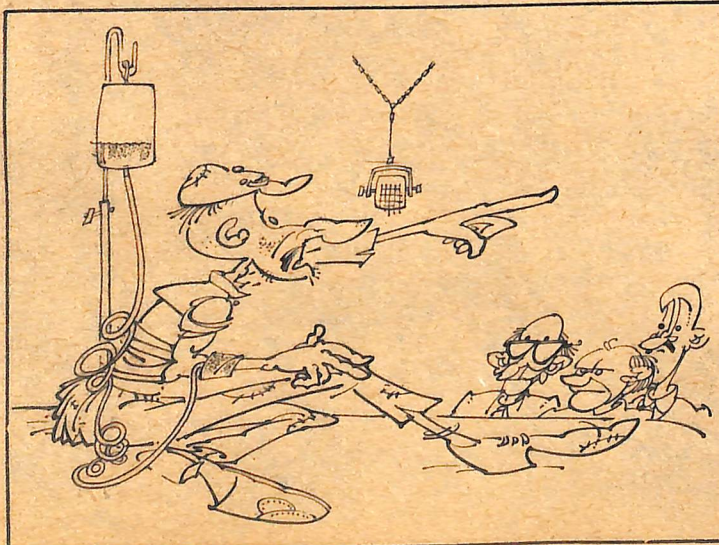
VATANDAŞ

Allah hepsinin belasını versin. Bizi düşünen yerde?... Yalnız kendi maaşlarına, çaktırmadan zammı bilirler. Rüşvet vermeden hiç bir yerde iş yaptırılmaz olduk. Rezalet diz boyu... Ancak oy istemesini bilirler...

TURHAN FEYZİOĞLU

Halkımız bilinçlenip de Türkiye'de komünizm tehlikesi olmadığını anlayınca kadar, bizim "Komünistler geliyor" plagımız liste başı olacaktır... Bu nedenle, sağ iktidarların kaçınılmaz ortağı olacağız. Şu Süleyman Bey, beni AP'ye alsada koçtan bir kurtulsam. Bu gidişle Kayseri'den bile seçilemem...

KARAVANA

Lezzetli bir bütçe

Yazan:
Hüseyin
ZURNA

BÜTÇE iyice pişirilip kotarılmış, şimdi sıra servis tabağına konarak ziyafet sofrasına sunulmasına gelmiştir.

Namı, yedi düvelde duyulmuş büyük aşçılardan Ali Pilav, bütçenin ateşe konmadan önce çok iyi temizlendiğini ve böyle temiz bütçelerin kimsenin çenesini yormadan çok iyi yendiğini söylemiştir.

Bütçenin ızgarası da, tavası da fevkalade lezzetli olmaktadır. İnsanın böyle bir şahesere bakarken âdeta gözleri dolmaktadır. Mutfak kâhyalarından Feridun Pipi ile Osman Hipi, bu kez bütçeyi hazırlarlarken yılların verdiği bir ustalıkla eski delikleri daha büyüttüklerini anlatmışlardır. Bu delikler, bütçenin içine doldurulan baharatlı malzeme, kuş üzümü, kuzu ciğeri, maydanoz ve nanelerle, eşek nalı, yırtık halı, deve başı, tabut talaşı ve daha neler nelerin enfes bir koku ve uyuma nefes ala ala pişmesini sağlamaktadır. Çopur Remziye'nin kızı Huriye, kızlığını kaybettiği günden beri ağlamaktadır.

Sofraya konacak iyi bir bütçenin hazırlanmasında başlıca koşullar şöyle saptanmıştır:

- 1- Avantacılar için yağlı parçalar.
- 2- Rüşvetçiler için ağır salçalar.
- 3- Vurgunculara kebab olmuş kestone.
- 4- Soygunculara gemi, uçak, tersane...

ÜNLÜ ve gelişmiş siyasetçilerden Feyzullah Nağracı, sofraya getirilmekte olan bütçeyi görünce, heyecanını tutamamış ve ayağa kalkarak şu nutku söylemiştir:

- Aziz vatandaşlarım. Değerli yandaşlarım. Candaşlarım, kandaşlarım. Önemli bir olayı kutlamanın kıvanç içindeyiz. Ne kadar yesek doymadığımızdan kutsal bir sancı içindeyiz. Arkadaşlar, biz bu dünyaya niçin geldik? Biz bu dünyaya, ne bulursak yemek için geldik. Can boğazdan geçer. Adamın akıllısı lokmanın büyüüğünü seçer. Şu ödeneklere bakın, ödeneklere... Çayırı biz kapatalım, hiç bir şey kalmamış öteki ineklere.. Yüz milyon alsak, şu iki yatırım için, iki yüz milyon da verseler hatırım için, doğrusu çok rahat geçiririz bu yılı.. Zaten insan ömrü dediğin sayılı.. Yiyip içip keyfedelim, bütün sıkıntıları defedelim..

Eşine hiç rastlanmamış büyük bütçe uzmanlarından Behçet Yaradanasıgınıpağan, bu konuda yayınladığı bir incelemede:

- Her ne kadar bütçenin tabana ineceği öne sürülüyorsa da, demiştir; bizim kanımızca bu yine midelerde kalır. Büyük bir iyimserlikle en fazla kalın bağırsağa kadar inebilir. Ama ta tabana kadar varmak şöyle dursun, dizkapağı kadar bile gelemeyiz.

Bu iddia karşısında muhalefet yapmakla tanınmış Yusuf Kani Kakavani:

- Peki tabanlarımız hep aç mı kalacaktır, demiştir. Kakavani'nin bu sorusuna, komisyon sözcüsü Hıdır Gulyabani:

- Hastır ulan, kıçımın kenarı, diye cevap vermiştir. Kurşuncu Murat'ın kaynanası Habibe, damadın evine postu sermiştir.

KOMİSYON sözcüsünün cevabının diplomatik bir derinlik taşıdığı gelen haberler arasındadır. Bu ince çıkışa karşı muhalefetin karşılığı tek bir sözcük olacaktır:

- Cart.

Ve sonra, bütçe sofradakilere usulünce bölünecek, yiyebilenler yiyecek, yiyemiyenler sürünecektir...

Tütüncü Fevzi'nin oğlu Ipsiz Remzi, bütçenin nereye kadar ineceği konusunda arkadaşlarıyla bahse girişmiştir. Gülnaz, geçen hafta üstünü görmüş, buluşa erişmiştir.

Kamuovu ise genel olarak bütçeyle ilgilenmemekte ve sofranın çevresinde dolaşsa bile pek bir şey dilenmemektedir.

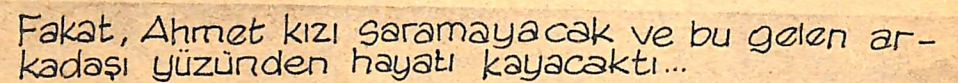
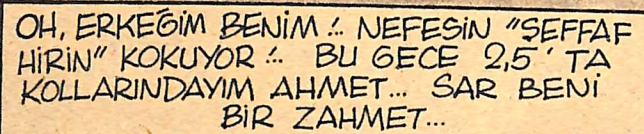
Saz Ozanı Zühtü Mırmır, bütçeyle ilgili olarak şu türküyü yakmıştır:

Yumurtam olsun rafa
Bütçeyi kaldır rafa
Avucunu yala dur
Sende varken bu kafa.

Hayatta herkes birbirine bir şeyler yutturup yedirmeye veya çıkartmadan giydirmeye uğraşır. Nokta... İşte bu romanda giydirenleri, giyenleri ve kadın oldukları için ayıyayı yiyenleri görürüz... Ve de Metin Erksan'ı gerçekten kutluyoruz!...

Çizen: **Bülent DÜZGİT**

HAYATIM, YAVRUM KETİ... 58 LİRA
OLDU BİR KILO KOYUN ETİ... AMA
SEN ALDIRMA YAVRUM, ÇÜNKÜ
SENİ ÇOK SEVİYORUM...

AŞKOLSUN AHMET, BU GÜZEL HAVADA
EVDE OTURULUR MU? YÜRÜ KUMAR
OYNAMAYA GİDELİM. HADI, ÇABUK ...

HOSÇAKAL
SEVGİLİM ..

BENDE 5 AS VAR,
SENDE NE VAR?

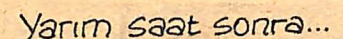
ÇOK NEFİS BİŞEY VAR...
SEN ANLARSIN !

OLAMAZ !.. UÇU-
ŞA GEÇ KALDIM.
SAAT 2,5...

KÜÜÜÜÜT

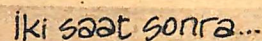
EYVAH, DÜŞÜYÖRÜM .:.
(Güzel Ülkü, aç, düşüyorum .:.
Cik, cik güzel kuş ... Falan
derken bayıldı...)

SUSUNUZ !.. GÜRÜLTÜ ETMEYİNİZ!
YERLERE ÇÖP ATMAYINIZ !..

NO SMOKING ...

BABAMI UYANDIRMAYINIZ ...!

NERDEYİM ? BURASI İSTANBUL KÜFLÜ EL-
BİSELER MÜZESİ Mİ YOKSA .. OLGUNLAŞ-
MANIN YIL SONU DEFİLESİ Mİ ? HEEY!
KİMSE YOK MUUU ?..

BASLARIM BABANIZIN ŞARAP ÇANAĞINA !
BENİ BURAYA NİÇİN GETİRDİNİZ ? BU Nİ-
NEMDEN KALMA ELBİSELERİ NİYE ESKİCİ-
YE VERMEDİNİZ ? KONUŞUN !

BU ESKİ ELBİSE-
LERİ BANA BA-
BAM GİYDİRİYOR.
PARAMIZ YOK...
YENİSİNİ ALA-
MIYORUZ...

HEM, BABAM YENİ ELBİSELERDEN HOŞ-
LANMIYOR... ERBAKAN BEY AMCA -
DAN HOŞLANIYOR !

O sırada

BANA BAK **YABANCI** !. KARIŞTIRMA YAV-
RUMUN KAFASINI !. SONRA BOZARIM
ADAMIN FİYAKASINI !. (Caart...)

ULAN ŞAMBABASI !. NEDİR
BU KIZIN SENDEN GEKTİĞİ ?
MİLLET **TANGA** GİYERKEN SEN
NİYE KIZINA ÖCÜ ELBİSELERİ
GIYDIRIYORSUN, **EY BABA ?!!**

Ahmet, aldığı müthiş cevabı
kıvırıp iç cebine soktu...
Demek bu büyük aşktan
ona bir hayır yoktu... Fakat
o mamçak kız bir türlü göz-
lerinden gitmiyor ve ara-
dan tam 2 yıl geçiyordu...
Ve birgün
sahilde...

GİTME !. ADINI BİLE BİLMEDİĞİMİN...
BABASINI SEVDİĞİMİN KIZI !.
GİTME BEE !.

GAZLA KAPTAN!
BU HINZIR
GENÇ DE, ÖTE-
Kİ GENÇLER
GİBİ, KURDUĞUM DÜ-
ZENİ YIKMAK İSTİYOR...

ADAMIN KARISI MIYDI,
KIZI MIYDI ?.. HERİF
NİYE ESKİ ELBİSELER
GIYDIRIYORDU ?.. KIZ
NİYE ÜŞÜTÜYORDU ?..

AYOL, KARISI VEYA KIZI OL-
MASI ÖNEMLİ DEĞİL ; ÖNEM-
Lİ OLAN 20. ASIRDA HİLÂ
KADINI ÖRÜMCEKLI KAFASINA GÖRE **KUŞANDIR -**
MASI !. (Hey Allahın alık-
ları !. Güldürmeyin balıkları !.

DELI MI
NE?

SON

TÜRK-İŞ TV'DE DİSK'E, VURAMADI BİR FİSKE...

**Halil Tunç, kızdı coştı...
Kemal Türkler, bomba
gibi konuştu!...**

TÜRK-İŞ ve DISK Genel Başkanları'nın geçenlerde TV'de yaptıkları tartışmayı bir kulağı sağır, bir kulağı da ağır işiten muhabirimiz Ali Sami Hızlıbağır sonuna kadar izledi.

Rahatsızlığını belirttiğimiz yaşlı arkadaşımız eğer bazı konuşmaları yanlış anladıysa, hepinizden özür dileriz. (Zaten sendikası çalıştığı için yakında atıcaz!..)

YONETİCİ: Sermaye sınıfı nasıl bir sınıftır? II-A gibi mi, yoksa IV-B gibi midir?

K. TÜRKLER: Bu sınıf başka sınıflara benzemez. Örneğin, her sınıfta bir mümessil olduğu halde bu sınıftakilerin hepsi mümessildir. Ve koca okuldaki diğer sınıfları bu sınıfın mümessilleri idare eder.

H. TUNÇ: (Araya girer) Arkadaşım konuyu doktrine döktü. Yazık değil mi, yeni yıkanmıştı. Konuyu doktrine dökmüce doktrin berbat oldu. Zaten çağımızda doktrinlerin modası geçmiştir!..

K. TÜRKLER: Moda geçmez; biraz biçim değiştirip yine gelir. 1930'lardaki kıyafetler, bugün yeniden giyiliyor.. O zaman da patronlar tükine tükine şişerdi, şimdi yine şişiyor... Makyajlar, saçlar yine eskisi gibi oldu. Ama, şu var ki, işçi sınıfında kafalar hızla değişiyor ve eski moda artık iplenmiyor!..

H. TUNÇ: İplemesi lâzım! İşçilerin beni dinlemesi lâzım!.. Çünkü sosyalizm Marksist-Leninist bir teoridir. 19. Yüzyıl Avrupa'sında derebeylik vardı, aristokrasi

vardı, kölelik vardı.. Marks'ın dediği gibi, emekçiler sermayenin karşısında eziliyorlardı. Ama bugün Türkiye'de derebeylik var mıdır?

K. TÜRKLER: Aslaaa! Derebeylik moda ya uyup biçim değiştirerek toprak ağalığına dönüşmemiştir!.. Ağaların yüzlerce adamları, binlerce dönüm arazileri hattâ bidolu köyleri ve devlet içinde hiç bir güçleri yoktur!.. Çok haklısınız!!!

H. TUNÇ: Aristokrasi var mıdır?

K. TÜRKLER: Aslaaa!.. Vurgun düze-

ninde bir çırpıda milyonları kapılarla onların aileleri, soylu bir kökene, derin bir kültüre ve görgüye sahiptirler. Dünya görüşleri, sanat anlayışları müthiş!.. Bir yilda güç belâ çatal bıçakla yemek yemesini, ağaca çıkar gibi dans etmesini, sarmısak yiyip tiyatroya gitmesini, sergilerden salonlarının duvarına uygun renkte tablo seçmesini ve kütüphanelerindeki kitapları eskimesin diye hiç ellememesini çok iyi bildikleri halde, kendilerini aristokrat saymadıkları için işçi-köylü sınıfını asla küçümsemezler!.. Yaa.. Çok haklısınız!

H. TUNÇ: Sömürücü var mıdır?

K. TÜRKLER: Aslaaa!.. Bunları da kim uyduruyor!.. İşveren gerek sarı sendikalar aracılığı ile olsun, gerek kendi baskısı ile olsun işçiyi hiç sömürmemektedir. Yüzlerce grev durup dururken yapılmaktadır. Çok haklısınız Sayın Tunç, çok haklısınız!..

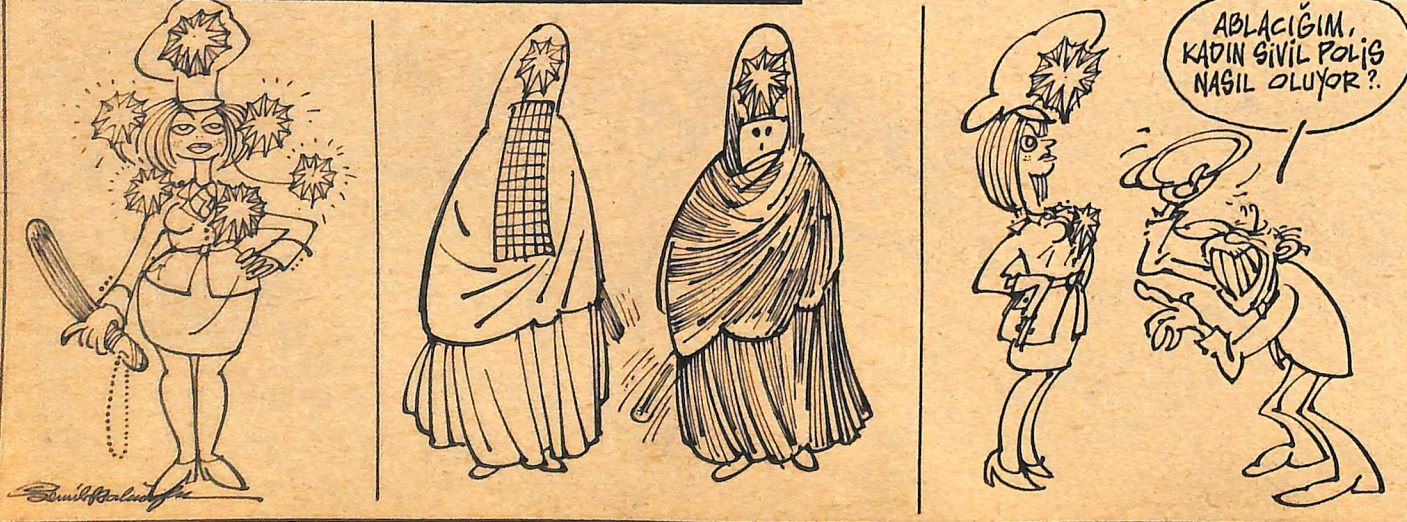
H. TUNÇ: (Türkler'in, dalga geçip geçmediğini anlamaya çalışır) Peki öyleyse niçin sınıf mücadelesi istiyorsunuz? TÜRK-İŞ işverenle tatlı tatlı geçinelim, kavga mavga etmeden güzel güzel sömürülelim diyor... Siz de böyle desenize?..

K. TÜRKLER: Yaa... Bakın, bu DISK'in aklına hiç gelmemişti!.. İyi ki söylediniz!.. Doğru, biz de size uyalım ve işveren ne yaparsa, ne isterse eyvallah diyelim...

H. TUNÇ: Tabii ya... Ne diye "Mücadele" yapalım?

K. TÜRKLER: Haklısınız da Sayın Tunç; peki ondan sonra TÜRK İŞÇİSİNİN yüzüne, hangi yüzle bakalım?!!

İÇİŞLERİ BAKANI, KADIN POLİS İSTEMİYOR

Müjdeler
olsun!..

HÜKÜMET ERKEKLİĞİNİ GÖSTERDİ

Hayalî mobilyadan
sonra, 495 kuruşa
hayalî şeker... Ve
28 liraya hayalî et...

Yazan:
HIKMET FERİDUN ES

MERAK bu ya... İstanbul'da, büyük bir gazetenin Ankara muhabiri -sanki Türkiye'de hiç başka bir şey kalmamış gibi- merak etmiş: Acaba memleketi idare edenler ekmeğin fiyatını biliyorlar mı?... Bakkalda şeker kaç paraya satılır, farkındalar mı?... Kasapta etin kilosu kaçadır?... Söyleyebilirler mi?... Hükümet olarak, çarşıdan, pazardan, bakkaldan, çakkaldan, kasaptan, manavdan ne haber? diye...

Ve, elde kalem kâğıt, kapı kapı dolaşarak, Türkiye'yi idare edenlere sormuş: "Ekmek kaç para arkadaş?... Et kaç para arkadaş?... Şeker kaç lira arkadaş?...". İşte; tık tık kapı!... Devlet Bakanı Gıyaseddin Karaca karşımızda...

Ağızından ballar akıyor sayın bakanın:

"Alışverişi ben yaparım... Onun için fiyatları iyi bilirim! Şeker 495 kuruştur; et 28 lira... Sizi temin ederim ki, piyasada zam yoktur..."

Aman kardeşçğim... Gözünü seveyim Gıyas'cığım... Nerede o bakkal?... Hani o kasap?... Adresi derhal telle!... Acele, yıldırım!... Yahut, şayet zahmet olmazsa oradan hemen iki kilo kıyma, iki kilo pirzola, iki kilo kuşbaşı, yemeklik... Postala kardeşim... 20 kilo da şeker lütfen... Ödemeli olsunun...

Biz gafiller burada ve Türkiye'nin her yerinde şekeri 10 liradan, eti ise 45-50 liradan aşağı alamıyoruz birader... İyi ki söyledin; kazıklanmayalım artık... Yoksa oralarda, etler, şekerler ve ekmekler de hayalî mi oldu?...

Mobilyalar gibi hani... Olur a!...

Ne ise... Yolcu yolunda gerek... İşte; tık tık kapı...

Kabinenin jönrömyesi Nureddin Ok karşımızda...

"Günaydın Sayın Bakan... Ekmek kaç?... Şeker kaç?... Et kaç?..."

Nureddin Ok:

"İlâhi çocuk... Bunlar bizim hanımın işleri... Sen bana demir fiyatlarını sor... Çinko fiyatlarını sor..."

Oyle ya; bizim genç meslektaşımızinki de soru mu sanki?... Koskoca vekil... Fırında ekmeğin fiyatını ne bilsin?... Nerede ise vekil beyefendiye, fıkara tavuğu, kara zeytinin fiyatını sormaya cüret edecek, saygısız oğlan...

Kusura kalmayınız sayın bakan, kendisinin gençliğine veriniz... Bir terbiyesizliktir olmuş... Ekmek fiyatı ağızdan kaçmış... A çocuk... Vekillere mutlaka fiyat sormak istersen, sor: İskoç viskisi kaç paradır?... Fransız parfümleri kaç?... Acem havyarının kilosu?... Çin ginsengi kaç bin?... Böyle kibar şeyler sor, efendi oğlum... Ama yeni kuşakta saygı, maygı kalmamış ki!...

İyisi mi biz yürüyelim... Tık tık kapı... Süleyman Bey...

"Ekmek kaç para Sayın Başbakan?..."

Ve Süleyman Bey, yaman bir fırın tezgâhtarı gibi genç gazeteciye soruyor:

"Ekmek mi alacaksın yoksa?..."

Hani nerede ise uzanıp tezgâhın altından verecek ekmeği... Ne de olsa eski alışkanlık... Hem bizim genç çocuğa ekmek fiyatını şöyle söylüyor:

"350 kuruş!..."

Dikkat oğlum, kazıklanacaksınız!... Ekmek yok mu, ekmek?... İstanbul'da 2,5 lira!... Ankara'da belki daha ucuz... Süleyman Bey'den sakın alma...

Tık tık kapı... Devlet Bakanı Erkovanlı. Verdiği cevap 1976 incisi:

"Erkek adam ne bilsin şeker kaç?..."

Hay Allah razı olsun... İşte nihayet, hükümet erkekliğini gösterdi... Ötekilerin çoğu da aynı fikirde... Kadınlar bilir bunları!... Hanımlar bilir ekmek, et, şeker kaç para. Kadın işi bunlar... İlk hükümeti ya kadınlardan, yahut bekârlardan kuralım bari...

Bir şey değil, fileleri içinde tuzsuz ekmeklerle evlerine dönen biz "Ev erkekleri"nin 40 yıldır yaptığımız iş, meğer kadın işi imiş... Hayatta tek güvenimiz erkeklikti... O da elden gitti: Kaptırdık Hükümete!...

tipler

CETİN ALTAN

BİR RESSAM...

iNCE kemikli, ufarak bir adamdı. Başında, ortası yuvarlak olarak çöktürülmüş, yumuşak, eski bir fötr şapka; boynunda papyon kravat gibi bağlanmış ince siyah bir kurdele ile dolaşırdı. Elbiseleri eski ama ütülü; ökceleri aşınmış ayakkabıları, daima boyalıydı.

Her türlü itilip kakılıya, alaya ve hatta hakarete karşı ezilmeden esnek durmaya alışmış bir hali vardı. Ne söylerse söyle, üstünden kayıp akar gibiydi. Görünümündeki çaresizlikle zavalılığı, kendince bir feylosoflukla dengelemeğe çalışırdı.

Ressamdı. Ünlüydü. Tanımayan yoktu kendisini Ankara'da. Ama hep ayak altında, tekme yemiş bir kedi yavrusu gibi dolaştığı için kimse ciddiye almazdı onu.

Balolarda, kokteyllerde dolaşır, dışardan gelmiş diplomatların, sanatçıların, siyasetçilerin profilden ayaküstü resimlerini çizirdi..

Sonra bu çizdiği profilleri Ulus Gazetesinin gece sekreteri Cemal Sağlam'a götürürdü, gazeteye koysun diye.

Cemal Sağlam:
-Geç kaldın, gazete basılıyordu, derdi.

O, hiç sesini çıkarmaz, boynu azıcık bükük, öyle ayakta sessiz dururdu.

Cemal Sağlam, önüne konmuş karakalem portreye bir kez daha bakardı:

-Yarım saat önce gelseydin, verirdim klişehaneyeye.. Ama artık olmaz, geç kalırsın.

Bu sözlerle alırdı, bükük boynuyla Cemal Sağlam'ın karşısında durmaya devam ederdi.

Sağlam:
-Arşive kaldıralım, gerekirse ilerde kullanırsın, derdi.

Ağlamaklı kırıksıklarla buruşan yüzünün, gülümsemeye çalışan dudakları kırırdardı:

-Aktüalitesi geçer, kullanmazsınız.

-Vallahi kullanırsın.

-İsterseniz yetiştirirsiniz yarına..

-Nah işte birinci sayfanın son yazısını veriyorum..

-İsterseniz yetiştirirsiniz.

Cemal Sağlam:
-İyi peki, der ve zile uzandı.

İçeri giren odacıya da portreyi verir:

-Al bunu çabuk klişehaneyeye götür. Hemen yapınlar, derdi.

Ressamın yüzünde kazanılmış büyük bir zaferin mutluluğu güneşlenir ve dudakları bu kez daha gerçek bir gülücükle kırırdardı:

-Teşekkür ederim.

Ama ayrılmaz yine öyle ayakta beklerdi.

Sağlam:
-Fişini yarın yazarız, derdi.

-Siz geç geliyorsunuz, vev-ne kapanmış oluyor.

Sağlam:
-Peki, derdi ve yeşil mürekkepli kalemiyle fiş kâğıdını "Beş lira" üstüne doldururdu.

Ressam fişi alırken daha da genişleyen kırışık gülücüğüyle yine kırırdardı dudaklarını:

-Teşekkür ederim.

Ama gitmez, beklemeye devam ederdi.

Sağlam:
-E daha ne bekliyorsun, derdi.

-Orijinalinin klişehanedan gelmesini..

ORİJİNALİNİN klişehanedan gelmesini..

Ressamın bütün sanat ve yaşam gururu, bu cümleydi. İtiliyor, kakılıyor, bekletiliyor, alay ediliyor ama "Beş lira" ya, yaptığı resmin sadece bir defalık yayım hakkını satıyordu. Orijinalini satmıyordu. Klişe çekildikten sonra bir cebinde "Beş liralık" fiş, öteki cebinde karakalem yapıtı, öyle gidecekti bekâr odasıyla stüdyo karışımı tavanarasına..

Her şeye boyun eğer duruyor, sanattan, ressamdan pek bir şey anlamayan yabancıların suyuna gider görünüyordu, beş kâğıda portre çizerek adını taze tutuyor, ama hiç bir şekilde yapıtını ucuz satmıyordu.

Benliğinin gizli kasasını açan kılıdın şifresi, bu davranıştaydı.

Herkes, onunla alay ederken, o da herkesle alay ediyordu böylece.

Ulus Gazetesiyle Ankara Palas ve Karpis'in ilginç bir maskotu gibiydi.

Bir süre Fransa'da bulunmuştu. Bir okulda da resim öğretmeniymiş. Kimseyle uğraşmadığı için, üstüne yıldırım çekmez, cürümsüz enayi bir ressam ayaklarında, mütevazı yaşamını sürdürür giderdi.

Acaba gerçekten o kadar enayi miydi?

Bir gün kendisine:

-Bana öyle geliyorki, sen göründüğün kadar enayi değilsin demiştin.

Ağlar gibi buruşturduğu yüzüyle beylik gülücüğünü yapıtı.

-Gel otur da, bir kadeh bir şey iç..

İçkiyle başı hoş değildi. Ama ısrarım karşısında bir kadeh şarap içmeyi kabul etmişti.

-Başkaları mı seninle alay

ediyor, sen mi başkalarıyla, anlıyamıyorum. Söyle hangisi?

Yine o ağlar gibi buruşan yüz ve gülücükle genişleyen dudaklar ve beklenmedik bir cevap:

-Belki ikisi de..

SARAP içerken, bir Paris anısını anlatmıştı.

Paris'te bir sokak kadını yolunu kesmişti:

-Gelsene benimle, demişti.

O ise kızarmış, alırdırmadan yoluna devam etmek istemişti.

Kadın bağırıyordu arkasından:

-Niyegidiyorsun, gelsene.. Başını çevirip:

-Bilmiyorum ki ne istiyorsunuz, demişti.

Kadın gülmüştü:

-Neyi bilmiyorsun, bir kadının üstüne çıkmayı mı?

Konu bu yöne kayınca, azıcık sıkıştırmaya çalışmıştı ressamı:

-Sahi yahu, sen ne biçim sanatçısın, hiç bir kadınla görmedim seni. Kadınsız mı yaşıyorsun?

-Söylemez, o bir sırdır, diyor.

Ve kendine özgü ağlamaya benzer gülücüğüyle kıs kıs gülyordu.

O akşam, bir de bir nüktelerini anlatmıştı.

Ünlü bir karikatürist kendisine takılmak istemiş, şapkasının altındaki dağınık saçlarını göstererek:

-Maşallah çayır gibi olmuş saçların, demiş.

O da:

-Dilediğin kadar otlayabilirsin, müsaade ediyorum, demiş.

Bu nüktesine karşı, bir beğeni bekler gibi buruşuk gülücüğüyle bakıyordu yüzüne:

-Yaşa, demiştin. Yaman adamsın vallahi..

"Öyleyimdir" gibilerden başını öne eğerek devam etmişti buruşuk gülücüğüne..

Gerek Ulus Gazetesine, gerek CHP'li kodamanlara karşı en büyük şemsiyesi vaktiyle Atatürk'ün de portresini çizmiş olmasıydı. Bu portreyi Atatürk imzalamıştı. Ve portre, okul kitapları dahil sayısız yerde çıkmıştı.

-Orijinalini verdin mi kimsese, diye sormuştum.

-Katiyen, demişti. Ben resimlerinin orijinallerini vermem.

-Ya Atatürk isteseydi ne yapacaktın?

Omuzunu silkmışti:
-Vermezdim..
-Haydi haydi atma..
Direnmemiş, susmuştu.

BİR gün atelyesine götürmüştü beni. Yağlıboya fevkalade başarılı bir Abdülhak Hamit portresi görmüştüm.

-Bu senin mi be?..

-Benim..

-Yahu çok güzel bu. Nasıl yaptın bunu?

Yine omuzlarını silkmışti:

-Ne olur ver şunu bana..

-Olmaz, sana bir tane küçüğünü yaparım..

Ressamların değişmez bir atlatmacasıydı bu. Çallı'dan da "Çorap Giyen Kadın"ı istediğim zaman aynı şeyi söylemişti:

"Sana bir tane ayrı yaparım."

Bu atlatmacayı bildiğim için:

-Vermezsen verme, demiştim. Bir gün seni yine ben yazacağım. Benden başka da kimse yazmayacak. Bunu bile-

sın.

Dudaklarını büküştü:

-Peki yazarsan, ne zaman yazarsın?

-Pazarlık mı edeceğiz. Öldüğün zaman yazacağım tabii.

Tuhaf bir bulut geçmişti gözlerinden:

-Kimse yazmaz, sen de yazmazsın.

Ve yağlıboyalarını gerçekten beğendiğimi görünce de öteki tuvallerini göstermişti.

Çoğu başarılı "Nü" lerd.. Kadınsız dünyasının kadınlarıymış gibi görünmüştü gözüme o "Nü"ler..

Bunlardan bir tanesi bir sefirenin, ama hangisi olduğunu söyleyemem, diyor.

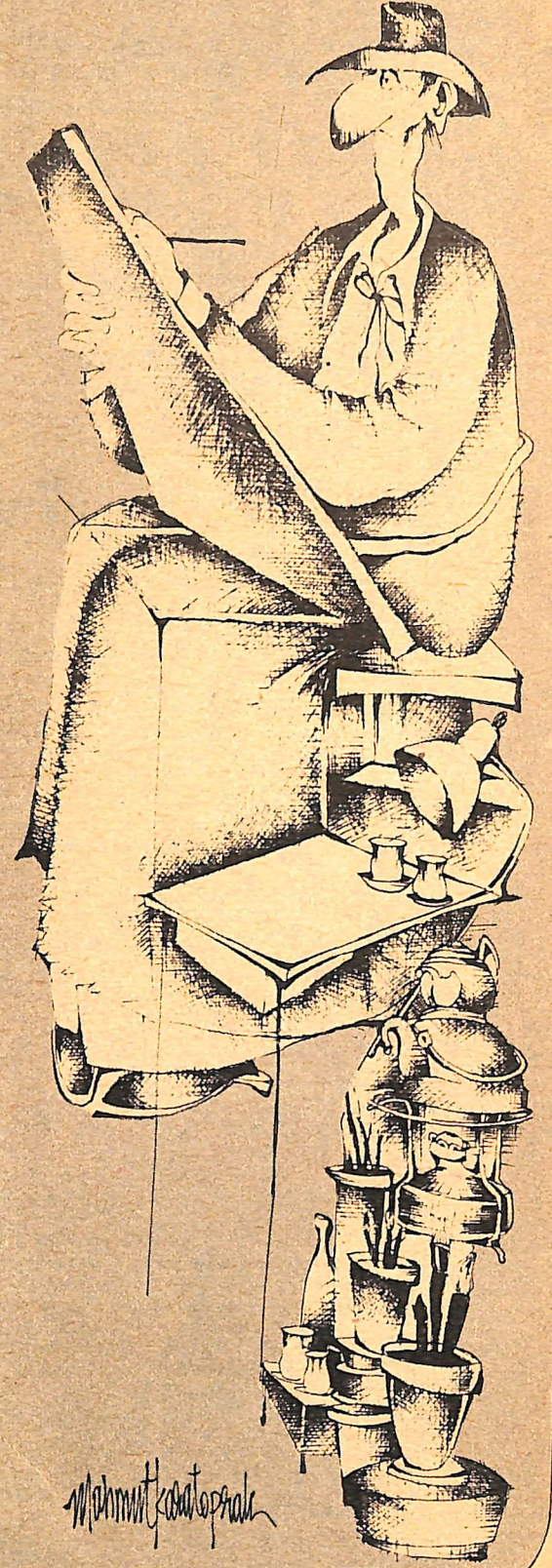
-Ulan, sen ayak altında dolaşıp dolaşıp, sonra burada sinsi sinsi bir şeyler karıştırıyorsun ya, neyse, demiştin.

Aman nasıl keyiflenmişti. Ve yine başını sallamıştı "Öyleyimdir" gibilerden..

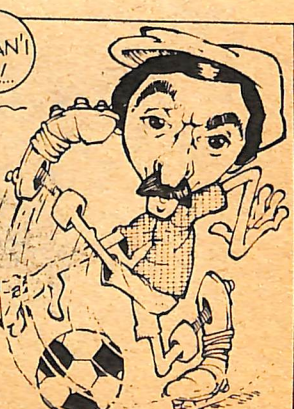
Epey oluyor. Üç yahut belki de dört yıl.. Bir sabah, gazetelerin iç sayfalarında tek sütun üstüne üç beş satırla öldüğünü okudum.

Hiç kimsesi yoktu dünyada..

Arkasından kâla kâla sadece karakalem profilden çizilmiş portrelerin orijinalleriyle, "Nü"leri ve Abdülhak Hamit'in monoklu yağlıboyası kalmış olmalıydı..

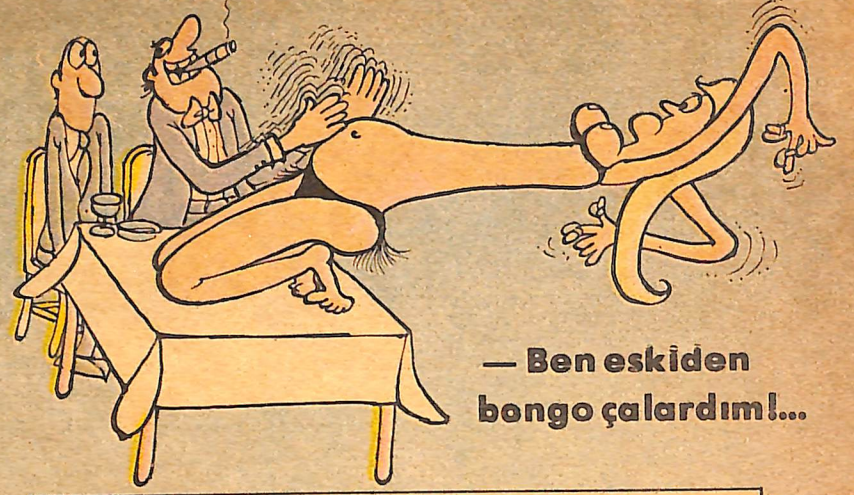
**ALİ
UYANIK' TAN
KRAL
PENALTILAR**

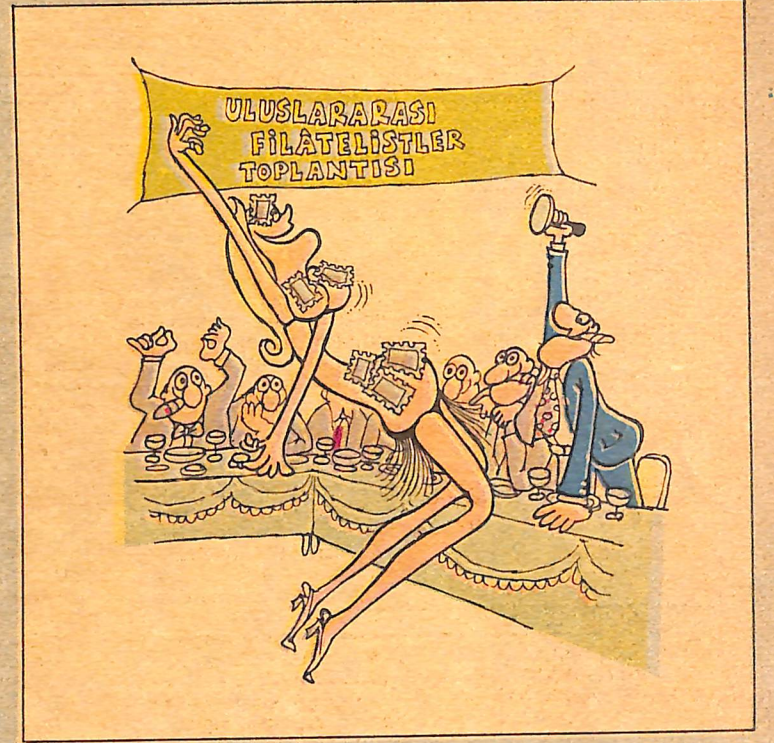
EKSTRA

Çarşaf

iş bilir dansöz

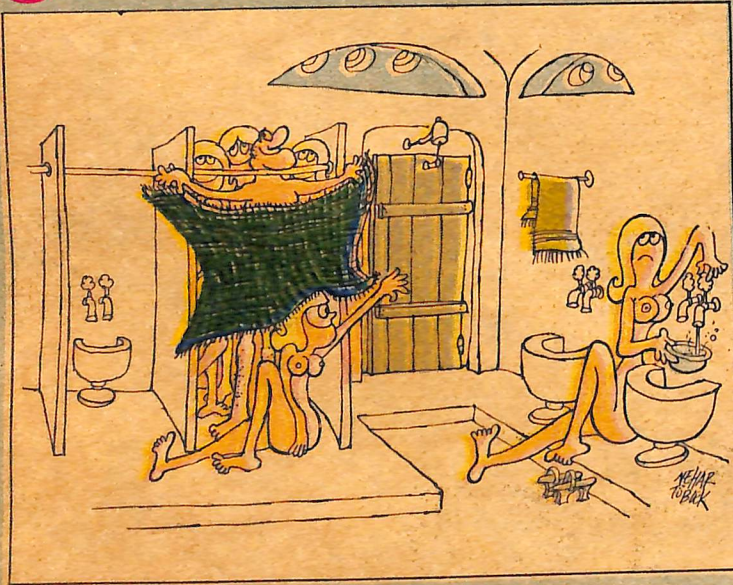
— Ben eskiden
bongo çalardım!...

Turistler hamam sefasına Konuklar göbek dansına...

*Kim ne derse desin biz bu işi iyi
biliyoruz; turizm çalışmalarımızı
giderek geliştiriyoruz... Turistleri
tutup tutup hamama
tıkınca, önemli konukların
karşısında da
dansöz leri
kıvırttırınca,
inanın her şeyi
hallediyoruz...*

Peştamal

Halvet

Göbek taşı

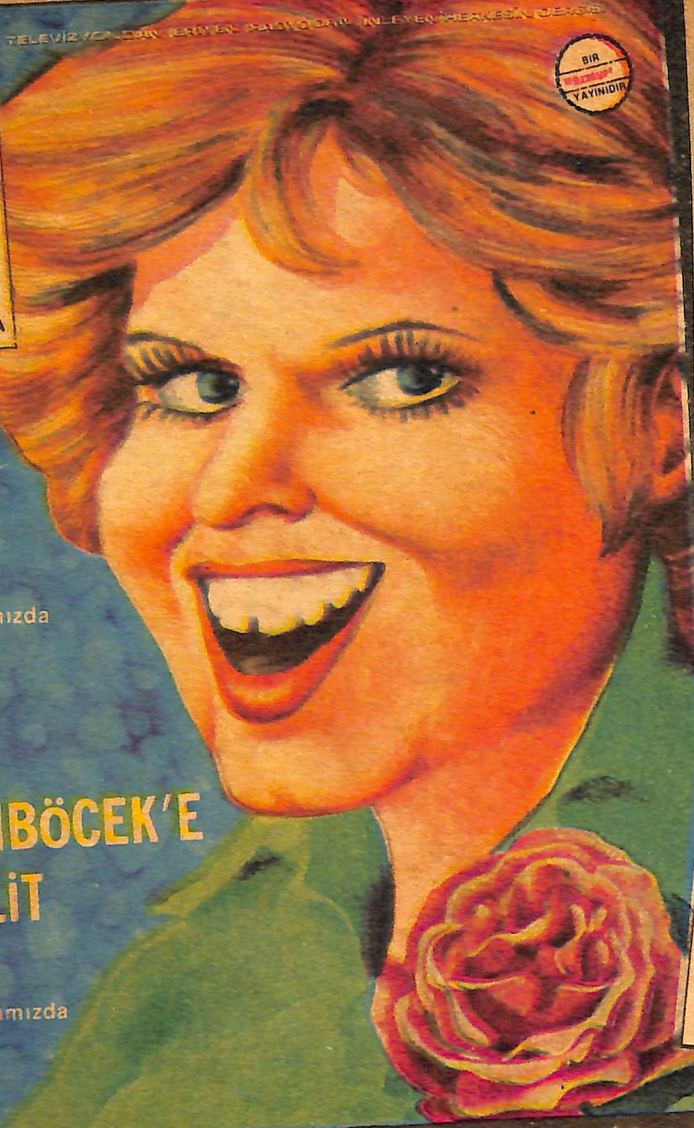
1 MART 1976 • 3 LIRA

Alain Delorme için biraz nonoş diyorlar...

28. Sayfamızda

NEŞE HAMAMBÖCEK'E KİM FİLİT SIKTI?

7. Sayfamızda

Bir programın ekran arkası

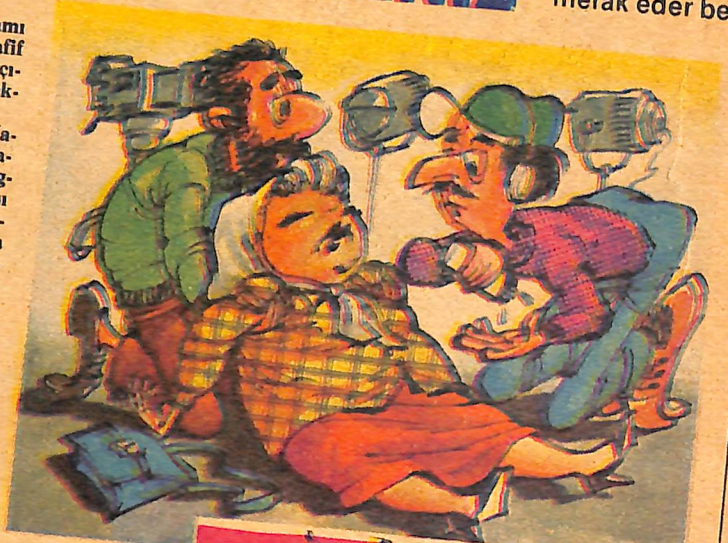
BUNLARI GÖRMEDİNİZ

Evinizde oturup TV programlarını izliyorsunuz. Ama, bu programların nasıl hazırlandığını hiç biriniz bilmiyorsunuz. Yazıklar olsun size! İnsan biraz merak eder be!

SALI akşamı Türk Hafif Müziği Sanatçımız Semiz'i, ekranlarımızda zevkle izledik. Yayın süresi 15 dakika olan bu programın hazırlanışı acaba sizce ne kadar sürdü? Fazla düşünmeyin, hadi biz söyleyelim: Tam 3,5 saat...

Evet, prova üstüne prova yapılması, 5 dakika istirahat verilip yeniden provaya geçilmesiyle Semiz'in konseri tam 3,5 saat sürdü. Bu arada, sanatçımızla birlikte çekime gelen anesi Hasibe Hanım "Aaay içime fenalık geldi a-yoll..." diyerek düşüp bayıldı!.. Tabii siz bunu göremediniz!... Bu arada, iki-

de bir çekimin aksamasına neden olarak yönetmenin ishal olması gösteriliyor. Tabii siz bunu da göremediniz!... (Oh ya! Biz gördük ya...)

AÇIKLIYORUZ

FERİDE FİNGİRDEK NİÇİN EKRANA ÇIKMIYOR?

Taşıtıda Aile Gazinosu'nun assolisti Feride Fingirdek, "Böyle gidersen seyrircilerim altı ay daha beni görmekten mahrum olacak ve kısır kalacaklar" diyor...

10 parmağında 2 marifet var...

Geçen hafta Klasik Müzik korosunda darbuka çalan Davut Dümtek'in aynı zamanda dümbelek de çaldığını acaba biliyor muydunuz?

Şimdi çok şaşırp "Olamaz. İmkansız bu!" dediginizi görür gibi oluyoruz sevgili okuyucular. Ama, gerçek bu. Evet, ünlü darbukacı Davut Dümtek, dümbelegi de aynı ustalıkla çalıyor. Biz de, sanatçımızın bu özelliğini İstanbul Stüdyosunda bir çekim sırasında öğrendik ve pata-küte 18 poz resmini çekerek röportaja giriştik. Ama, sanatı kadar, mütevazılığıyla da tanınan Davut Dümtek, "Birader, bunda şaşıp kalacak ne var bel!" diyerek 2 numaralı kameranın arkasına kaçtı. (Bu müthiş olayı gelecek hafta bütün tafsilatı ile dergimizde bulacak ve siz de hayret edeceksiniz.)

FERİDE Fingirdek çok üzgündü doğrusu... Aylardır kendisi ekrana çıkmıyordu... Ne olmuştu?... Bu kararı niçin almıştı?... Yoksa, engel mi oluyordur?... Bütün sevenleri, değerli sanatçımızı görmek için sabırsızlanıyorlardı (pardon) sabırsızlanıyorlardı... Öyleyken, billur sesli bu müsibet kârı, niçin TV'ye çıkmıyordu a dostlar?!

İşte, bu ülkenin mukadderatını etkileyecek durumu çözümlmek için eşsiz sanatçımız Feride Fingirdek'e sorduk:

-Feride Hanım ekrana niçin çıkmıyorsunuz? Düşünün ve bir defada cevap verin...

Feride Fingirdek mahzun mahzun konuştu:

-Ah şekerim! Ben şarkı söylerken çok fındırıyordum. Yeni yönetmeliğe göre bu hâlim halk sağlığı açısından zararlı görüldü.. Ha-haayt güllüm bar!..

Evet! Durum böyle, bakalım zaman ne gösterecek?... Hep birlikte bekleyelim.

TV Carşamba

3 MART 1976

GÜNÜN PROGRAMI

18.00 Baytar Amca
18.20 Yaşar'ın Kavgası
18.40 Büyük Hayvanların, Küçük Serüvenleri
20.00 N'aberler.
20.35 Muhittin Söylüyor
21.05 Kabızlığın Tedavisi
21.35 Konulu Açık Oturum
Televizyonda Sinema

Büyük Hayvanların Küçük Serüvenleri

Bir Belgesel

BÜYÜK HAYVANLARIN KÜÇÜK SERÜVENLERİ

İlgi ile izlenen bir dizi. Bütün büyükbaş hayvanların günlük yaşayışları gözler önüne seriliyor. Küçükleri tekmeleyip önderlerinden yenilerine kapana ve hayatta kendilerine iyi bir yer yapan ayıları, öküzleri ve de eşek oğlu eşekleri bu filmde zevkle izleyeceğiz.

20.35

MUHİTTİN SÖYLÜYOR

Klasik müziğimizin klasik sanatçısı Muhittin, bu gece bize şu şarkıları söyleyecek: "Körfezdeki dalgın sudan sana ne? Sen cebine bak.", "Seni herkesten kıskanmıyorum, ama mantondan utanıyorum", "Açık bırak pencereyi, hırsız gelse bok mu bulacaktı", "Birader, halimizin olacak bu gidişle, söylese ne."

21.35

KAHRAMAN CAFER
-OYNAYANLAR-
CAFER BEY Osman Çökelek
NATAŞA Sevtap Mehtap
GÜLİZAR HATUN Fahriye Felek

FILMİN HİKAYESİ:

Cafer Bey, Rusların zulmüne bir son vermek için atına atladığı gibi Moskova'ya basarak, karşısına çıkamı kılıçtan geçirir, kamadan ikmale bırakır. Onun şöhretini duyan Çar'ın kızı Nataşa, kendini atar ateşe. Cafer Bey'e aşık olur!.. Fakat Cafer Bey, Gülizar Hatun'u sevdiği için Nataşa'yı kovar. Zalim İvan'ı ovalar. Ve bütün Moskof ordusunu Sibiry'a önlere kadar kovalar... Sonra da geri dönüp, Gülizar Hatun'la evlenir...

TRT 1

07.40 Kabaktan Kabağa
09.02 Kadınlar He-lası
10.01 Arkası Yarın Önü Bugün
12.10 Öğle Yemeği
13.15 İrfan Keres-te'den Türküler
14.32 Tellâkların Terleme Sorunları Konulu Bir Konuşma.
16.20 Türkçe Sözlü, Boşnakça Sıvelli İtalyan Müzikli İngilizce Şarkılar.
17.02 Ablama Doğru
20.55 Çocuklar, Zıbarana Kadar.
21.02 Beraber, Avazımız Çıktığı Kadar Şarkılar.
22.10 Müzeliik Müzik
22.45 Topkap'dan,

dert ortagi

Hüsamettin Gerzek (Ankara): "Dün gece, Tati Sert dışındaki fıstık Emma rüyamda yengen oldu" diye yazmışsınız. Bir kere bu ne demek? Emma, niçin benim yengem olsun! Olsa bile, size ne? Terbiyesizliğin aleni var mı? Sen rüyamda gördün, ama eminim ki Emma'nın bundan haberi bile olmamıştır. Olsa olsa, senin kığın açık kalmıştır. Başka bir şey değil.

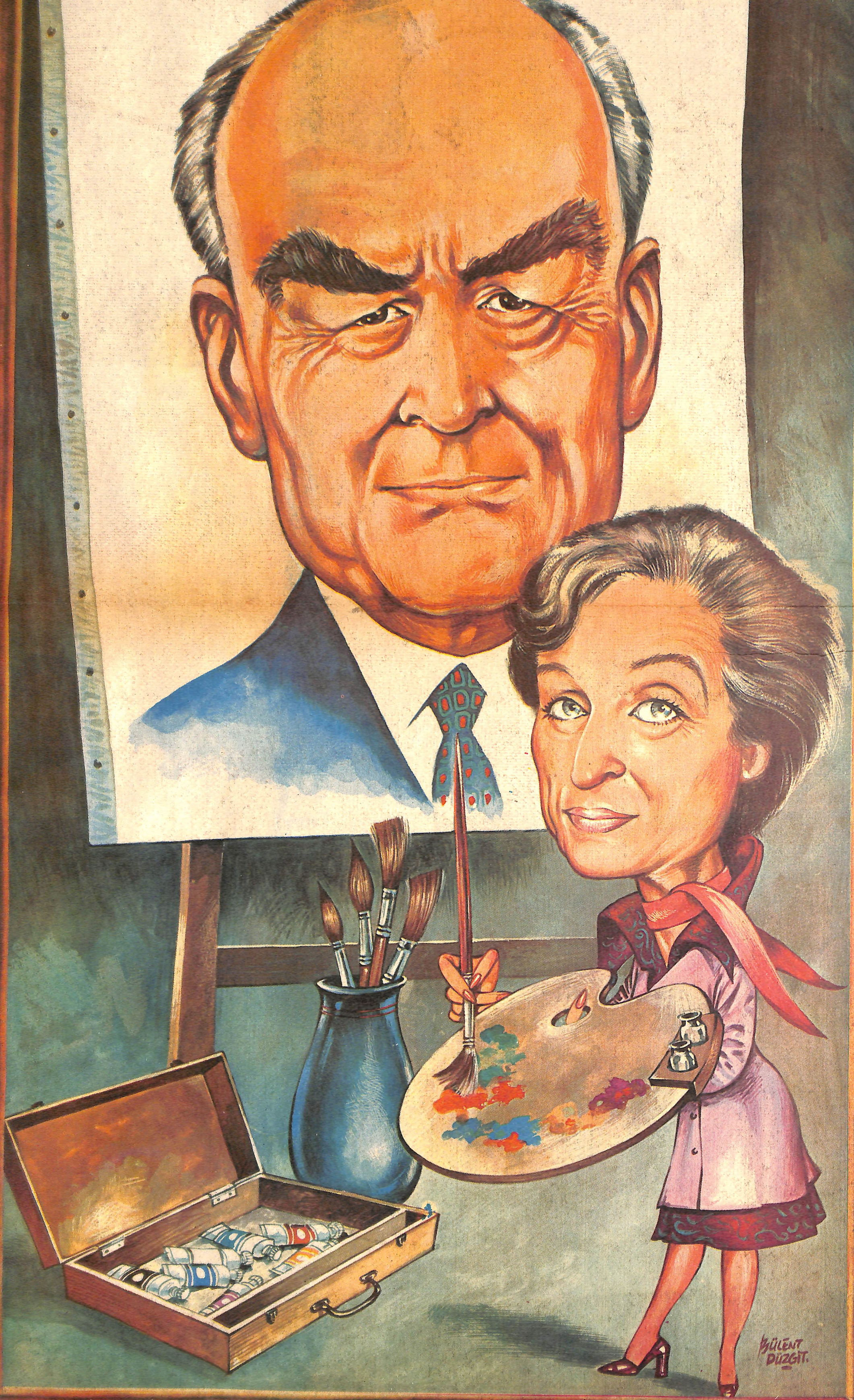
Neriman AZGİN (İzmir): Sevgili kızmı, yazdıklarından benim ne kadar olgun bir kimse olduğumu anlamışsın. Aterm evladım, bak-lışın... "Acaba, Can Akbel bana aşık mı? Her gece ekrandan gözümün içine bakarak gülümsüyor" diyorsun. Evladım, bu yaşta böyle şeyleri düşünceğine derslerini düşünsen daha iyi olmaz mı? Hem o spiker evli, mazbut bir aile reisi. Üstelik, benim de gözümün içine bakıyor. Ama, ben senin gibi düşünüyorum muyum? Doğru mu yavrucum!

Çarşaf

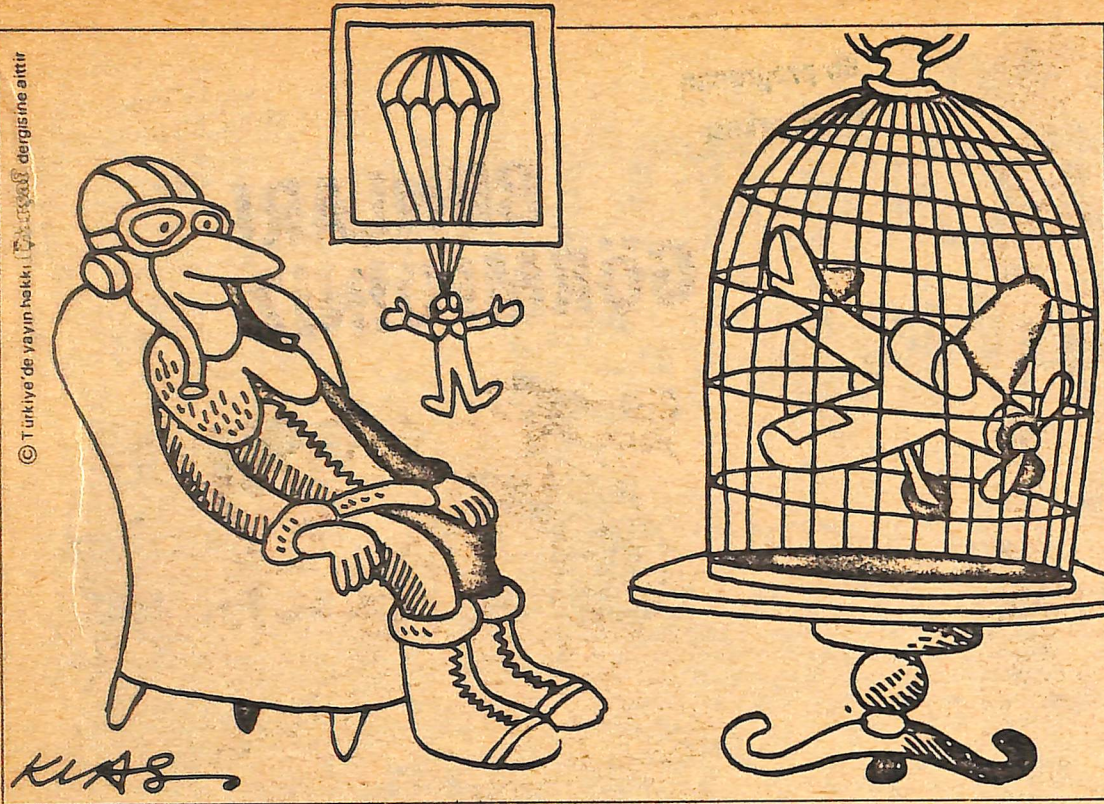

Çankaya sanatçıları

BÜLENT
DÜZGÜN

Çankaya sanatçıları

ÇİNLİNİN ADI

KÜÇÜK çocuk yemeğini bir turlu yemiyordu. Annesi yalvarmaya başladı.

- Evlâdım n'olur çorbanı iç! Düşün ki yılda elli milyon Çinli çocuk açlıktan ölüyor. Hadi yavrum!

Çocuk:

- Peki yiyeceğim anneciğim, dedi. Ama bir şartla.

- Nedir evlâdım?

- O Çinlilerden birinin adını bana söyle!

ŞAIR RUHLU ÇOCUK

ÇOCUK kırdan oturmuş, donuk donuk ileriye doğru bakıyordu. Yaşlı bir kadın onun yanından geçerken müşfik bir tavırla onun saçlarını okşadı:

- Şair ruhlu yavrum benim, gün batarken ufku seyretmek sana ne güzel yakışıyor!

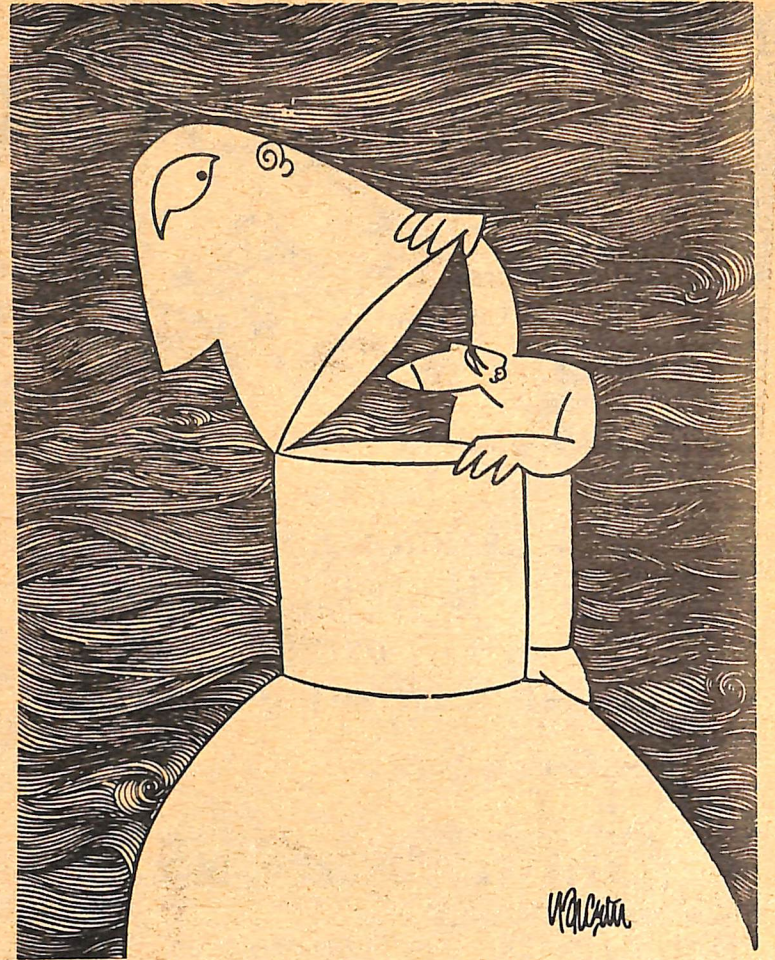
Oğlan başını kaldırdı:

- Gün batışını değil, okulun yanıp kül oluşunu seyrediyorum hanım teyze, dedi.

Ve kibrit kutusunu cebine koydu.

Sami CANER

Benzetmeler

Bir Yahya'dan Bir Yahya'ya gazel...

Arkadaşımız ÜMIT YAŞAR OGUZCAN düşündü, düşündü; "Yahya Kemal sağ olsaydı, adası Ispartalı Yahya'ya ne yazardı?" deyip üstadın ünlü "Veda" gazelini günümüze çevirdi.

Ömrüm şu biten neşvesi tam olsun erenler
Devrilen hep çam üstüne çam olsun erenler

Mobilya diyerek sunta ihraç edilsin ki
Ispartalı Yahya'ya da nam olsun erenler

Sülüman amcası asla zam yok desin amma
Beri yandan her maddeye zam olsun erenler

Can güvenliğinden eser kalmasın memlekette
Gençler kurşunlanmaya devam olsun erenler

Ne çıkar bu hay huyda doğal kaynaklarımız
Yabancı şirketlere ikrâm olsun erenler

Küfretmede yarışsın milletvekillerimiz
Oylarımız hepsine haram olsun erenler

Bir eşi görülmemiş böylesi bozuk düzen
Vergi iadesiyle tamam olsun erenler

Ümit'in kalemiyle bir Beyatlı Yahya'dan
Kıratlı bir Yahya'ya selâm olsun erenler.

ÜMIT YAŞAR OGUZCAN

VESAIRE

MİLYONER Amerikalı, iş için Brezilya'nın bir şehrine gidecekti. Sekreterine talimat verdi. O da patronunun gideceği şehrin en lüks oteline telgraf çekip en güzel odayı, en güzel yemekleri, en güzel servisi, v.s...v.s...v.s...yi hazırlamalarını istedi.

İş adamı belirli günde Brezilya'ya gitti. Kendisini en güzel odaya çıkardılar. Kapıdan girince birbirinden güzel üç kadın gören milyoner şaşırdu:

- Bunlar ne?

Otel müdürü yerlere kadar eğildi:

- Üç adet vesaire efendim!

**YASAR,
NE YASAR
NE
YASAMAZ**

12

Yazan: AZİZ NESİN

Doktorun da iyisi var..

"İnsan, ateş üstünde duran su dolu bir kazana benzer... Nasıl kazanın süpası varsa, insanın da bir tahtası eksik olacak ki, burdan dışarı, gerektiğinde su koyversin..."

HASTANEDE ilk günler deli olmadığımı anladım. Zamaneçtikçe deli olmadığımı anladılar. Ben onlara "Ben ölmüşüm, iki kez şehit düştim..." dedikçe onlar deli olduğumdan şaşmadılar. Ama zamanla, onlar da anladılar benim deli olmadığımı. Hekimler beni çok severlerdi. Sık sık beni çağırıp, "Anlat şu başından geçenleri Yaşar Yaşamaz!" derlerdi. Ben de anlatırdım. Deli olmadığımı anlayanca beni hastanenin içinde özgür bıraktılar. Özgür bıraktılar der-

sem, hani yani bağlamıyorlar, koğuşa tıkmıyorlar, delilerin yanına sokmuyorlar. Hastane içinde iş gördürüyorlar. Daha benim gibi beş on kişi var. Ne iş verseler canla başla yapıyorum ki, gözlerine güreyim de beni buradan taburcu etsinler. Hastanenin bahçesinde çalışıyorum. Hekimlerin odalarını silip süpürüyorum. Her yere ben koşuyordum. Ama böyle giderse, baktım beni burdan salacakları yok.

Koğuştakilerden biri dayanamayıp,

—Neden? Deli olmadığımı anladılar ya? diye sorunca, öbür hükümlü-

lerden "Şışşışt! Susun da kendi anlatsın yahu..." diye sesler yükseldi.

Yaşar da anlattı:

"Deli olmadığımı anlamaya anladılar... Ama bıraksalar hastanenin işlerini kim görecekti? Kadro eksik, hastanenin görevlileri yetmiyor işlere. Bu yüzden bizim gibi olanları kullanıyorlar. Hastaneden kaçmak kolay. Arkadaşlardan kaçanlar da var."

—Sen de kaçsana yahu, diye bir ses yükseldi koğuştan.

Arkadan yine "Şışşışt!" sesleriyle soruyu soran susturuldu.

—Ben kaçmam... Hatta beni tımarhaneye kapadıkları bi bakıma da iyi oldu. Çünkü beni nasıl olsa günün birinde burdan çıkaracaklar. Ölene dek burda tutamazlar ya.. Çıkarırken de hastaneden elime iyileştigimi bildirir bir taburcu kâğıdı verecekler elbet. İşte ben de bu kâğıdı vermelemini bekliyorum. Tımarhaneden verilmiş olsa bile, yine de resmi bir kâğıttır, yaşamakta olduğumu belgeler belki diye düşünüyorum. İşte bu yüzden kaçmıyorum hastaneden. Hekimlerden biri beni çok severdi. O'nun her işine koşar, her işini yapırdım. Bir gün O'na gidip;

"Doktor bey, siz de biliyorsunuz, benim aklımdan hiç bir zorum yok hamdolsun..." dedim.

"Evet, biliyorum Yaşar..." dedi. "Biliyorsanız, neden beni taburcu etmiyorsunuz?" diye sordum.

"Edemem," dedi, "Ben ne yapabilirim?"

"Neredeyse bir yıl olacak buradayım. Beni işe kullandığınız için taburcu etmiyorsanız, ben hep burda kalıp boğaz tokluğuna çalışmaya da

razıyım. Para pul da istemem. Yeter ki siz beni hademe olarak alın."

İşi kurnazlığa getirip para pul da istemeden hademelige gireceğim ki, hademe olarak bana bir kimlik versinler, ben de kadrodaki her insan gibi resmen yaşamış olayım.. Gelgelim doktor dalgayı çakıp, "Seni nasıl kadroya alalım, resmen yaşamıyorsun ki Yaşar..." dedi.

"Boşu boşuna beni burda tutacak mısınız?"

"Sen laf anlamıyorsun ki, evet, senin akıl hastası olmadığının ben de biliyorum. Ama seni taburcu edemem. Çünkü nüfus kâğıdın yok. Nasıl çıkarayım seni? Taburcu listesine seni ne diye yazalım? Hastaneden çıkış defterine kimliğin olmayınca nasıl işleriz?"

"İyi ama doktor bey, nüfus kâğıdım yok diye ölene dek burada mı kalacağım ben?"

"Kim diyor sana burda kal diye oğlum. Git Yaşar, git!"

Başından git diyerek beni kovuyor sandığımdan geri dönüp giderken, "Nereye?" diye sordum.

"Git dediniz, gidiyorum" dedim.

"Öyle değil... Git, yani kaç git burdan.. Sen kaçıp gidersen, hastaneden bir hasta kaçmıştır diye çizelgeden bir hasta düşeriz. Bunun için nüfus kâğıdın gerekmez. Ama taburcu etmemiz için nüfus kâğıdın gerekir. Taburcu işlemi başka. Şimdi anladın mı seni neden taburcu edemediğimi?"

"Anladım efendim."

"İlk fırsatta kaçır kurtulursun. Ama bu söylediğimi sen, benden duymuş olma!"

"Eksik olmayın doktor bey..." Kapıdan çıkıyordum ki, arkamdan seslendi:

"Yaşar, buradan kaçır kaçmaz ilk işin nüfus kâğıdını çıkarmak olsun."

"Nasıl çıkarayım doktor bey?"

"Mahkemeye başvurun. Mahkeme sana nüfus kâğıdını vermek zorunda.. Yoksa başın dertten kurtulmaz nüfus kâğıtsız. Mahkemeye başvurun, kaçın-

ca burdan..."

"Başüstüne doktor bey."

O doktorun iyiliğini hiç unutamayacağım. Bir gün odasında arkadaşlarıyla oturmuş konuşuyor, tartışıyorlardı. Ben de onlara kahve pişiriyor, su veriyordum. İşlerini görürken de konuşmalarını dinliyordum. Normal insanın nasıl bir insan olduğunu üzerinde tartışıyorlardı. Bu dediğim hekimin sözleri aklımdadır hâlâ:

"Normal insan, dengersiz insandır. Çünkü insanı, ateş üstünde duran su dolu bir kazana benzer. Nasıl içindeki su kaynayınca kazanın kapağı atarsa, makinelerin buhar kazanlarına da artık buğu dışarı fışkırsın diye supap yapmışlardır. Buğunun arttığı dışarı fışkır delikten, kazandaki buğu da gerektiği kadar kalır, yani dengede durur. Yoksa kazan patlar. İnsan da böyle işte... Kızınca duygulanınca, üzülünce, acılanınca insan, içinden bir şey boşaltacak ki, patlamasın da dengesi yerine gelsin. E nasıl içini fışkırtacak? Nasıl kazanın süpası varsa, insanın da bir tahtası eksik olacak ki, burdan dışarıya su koyversin... Bu yüzden işte, dengeli insan bir tahtası eksik insan demektir. O normal denilen tahtası eksik olamayanlar, günün birinde birden patlayıp bombok olur, bir daha da onarılmazlar."

Hemen o gece kaçtım akıl hastanesinden. O hekimin dediği gibi de yaptım. Akıl hastanesindeyken, eksik olmaları, ayak işlerine koştuğumdan hekimler üç beş bahış verirdi. O paraları toplamıştım. İyi bir dilekçeciye gidip derdimi yandım. Dilekçeci bana öyle bir ateşli dilekçe yazdı ki, bakanın gözleri, tutanın elleri, okuyanın da içi yanar. Dilekçeyi mahkemeye verdim. Bana bir sayı verdiler. Bekliyorum durumunun günün gelsin diye. Param tükendi. Bir iş bulup çalışmıyorum, nüfus kâğıdım olmadı. Büyük kentte yaşamak kolay mı? Neyse, rahmetli babamın çok yakın bir arkadaşı vardır, gittim o baba dostuna. Böyleyken böyle işler diyerek anlattım durumumu. Baba dostu, bana birkaç zaman geçinmeye yetecek para verdi. Mahkemeden yaşadığımı karar çıkıp da mirasımı alınca, ben de borcumu babamın dostuna ödeyeceğim. Baba dostunun olduğu yerden tren istasyonuna otobüsle dolmuşla gidiyordum. İstasyona gidip trene bineceğim de, oradan da trenle kente geleceğim. Ben istasyona gitmek için alanda dolmuş aranıncan, baktım orda bir kalabalık toplanmış, şoförler de bağırp duruyor: "Haydi, karşılamaya bir iki." "Karşılamaya bir iki..." "Karşılamaya bir kişi, beklemiyoruz..." "Yok mu yirmi beş papel kazanmak isteyen?" "Havadan yirmi beş papel..." "İstasyona iki kişi" "Hem vatana hizmet et, hem yirmi beş papeli indir cebine... Haydi istasyona!"

Dolmuşu binen, dolmuşu dolu olan gidiyor. Beş kişilik dolmuşu altı yedi kişi tikiyor.

Şoförler "Para almıyoruz yurttaşlar, yok mu istasyona giden, bedava.." diye çaylaklar gibi çığırtıyordu, nedir, neyin nesidir diye anlamak istedim. Rahmetli babam, "Aman oğlum, bişeyi bedava dediler mi, aman alma sakın, ordan kaç... Bedeline almaktan çok daha pahalıya gelir" derdi. Aklıma babamın o sözü geldi de cepte para az olunca bedava ya koşmayıp da ne yapacağım, ben de istasyona parasız yolcu götüren o dolmuşlardan birine girdim. İstasyona geldik. Gerçekten şoför bizden para almadı. Yanımdakine,

"Bu şoförün kazancı ne ki, bizi bedavadan taşıyor?" diye sordum.

O adam,

"Hey avanak, hiç bedavadan olur muymuş.. Bizim yol paramızı, partimiz şoföre ödeyecek" dedi.

"Demek partimiz ödeyecek?" diye bir daha sordum.

"Evet, partimiz..." dedi.

Gelecek hafta:

**EBESİYLE, BEBESİYLE
KARŞILAMA ALANINDA**

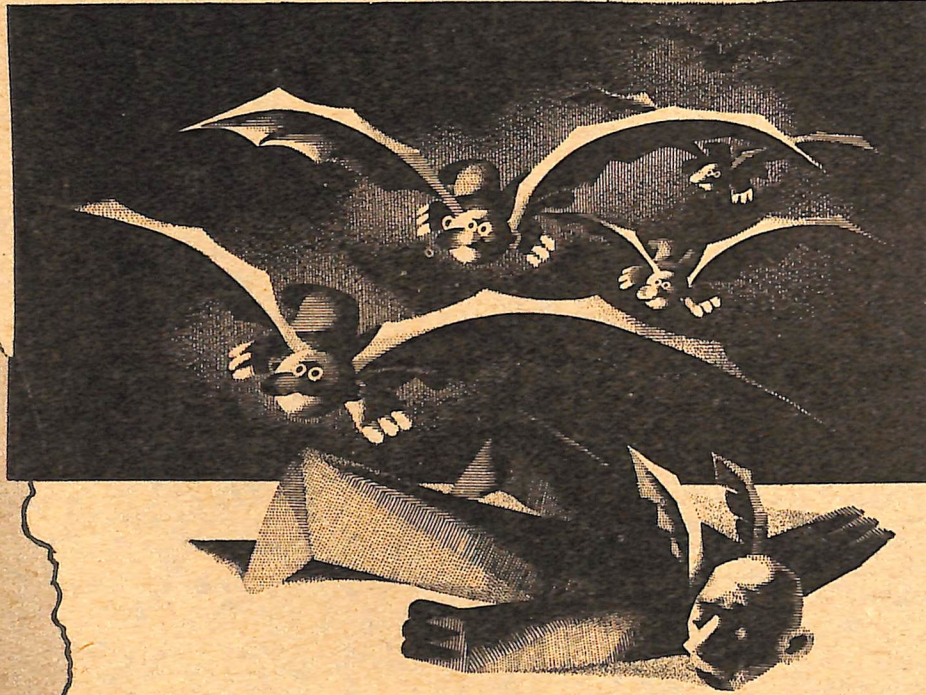
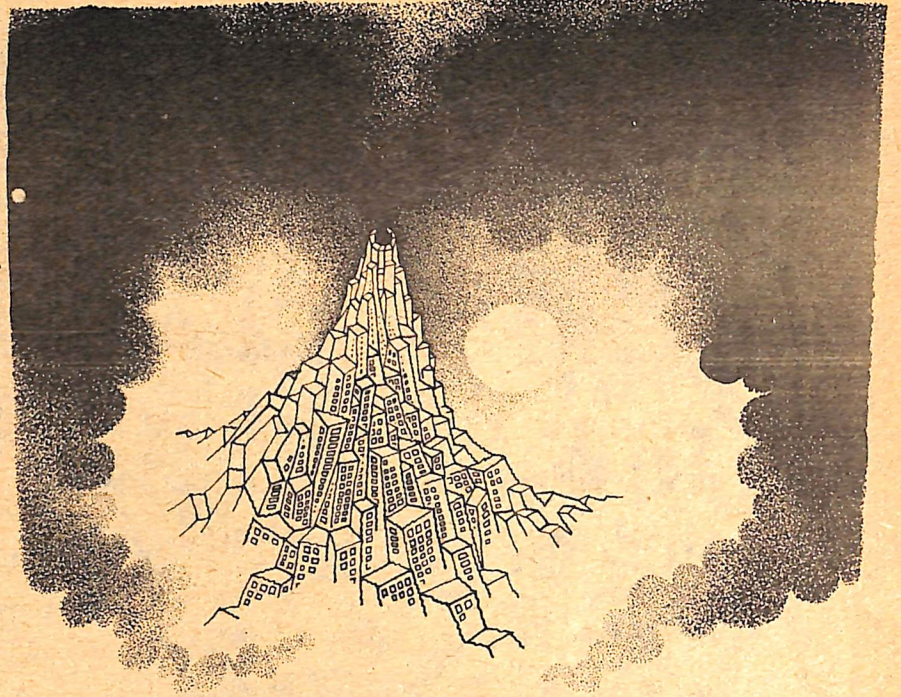
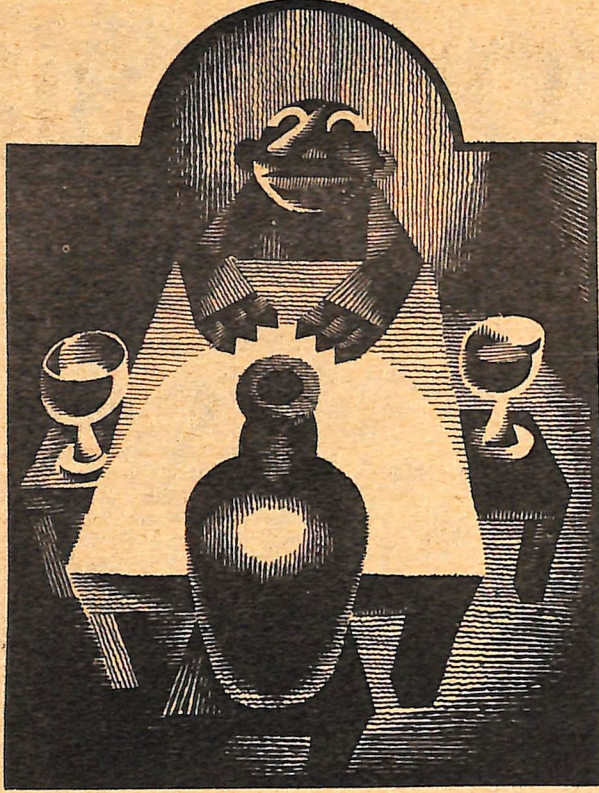
**milko
dikov**

bir
konuk
çizerin
fırçasından...

Her hafta bu sayfa
ünlü Türk ve
dünya karikatürcülerine
aynılacak,
sırası geldikçe
Garşaf çizerleri de
okurlarımıza tanıtılacaktır...

MILKO DIKOV

Bulgaristan'ın en ünlü karikatürcülerinden biridir. 1930 yılında doğdu. Sofya Güzel Sanatlar Akademisinin seramik bölümünden mezun oldu. Ülkesi dışında bir çok sergi açtı... Geçen yılın sonunda da eserlerini İstanbul'da karikatür müzesinde sergiledi. Halen çizgi - film ve karikatür yapan DIKOV, meslek yaşamında bir çok ödül aldı. Aldığı ödüller şunlardır: Skopje (1970), Novi Sad (1970), Novi Sad (1972), Moskova (1973), Gabrovo (1973) Akşehir (1974), Bordizhera (1974). Evli olan Milko Dikov bir erkek çocuk babasıdır.

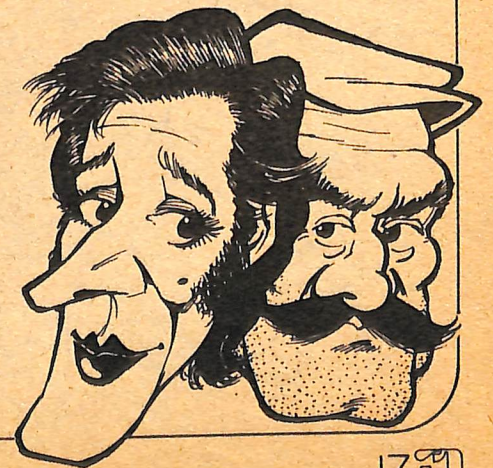
bilmem ne misiniz?..

GOK kişi için "Bilmem ne" derler. Belki sizin için de diyorlardır. Belki de bunu yakında duyacak ve şeytana uyacaksınız. Ve böylece ziyan olacaksınız... İşte, bu gibi jentivertif durumları göz önüne alarak, işi gücü bırakıp şu bilimsel test'i ve surahileri hazırladık:

SORULAR:

- 1 - Bilmem nerenizden bir şikâyetiniz var mı?
- 2 - Genel Müdürün bilmem nesinden korkar mısınız?
- 3 - Arasına bilmem n'aapar mısınız?
- 4 - Kimi politikacılar sizin için bilmem ne midir?
- 5 - Bilmem neli filmlere gider misiniz?
- 6 - Yoksa hayatınız, bilmem neresi bilmem ne olmuş bilmem neler gibi mi geçiyor?

CEVAP: Bu soruların hepsini de "Evet" diye cevapladınızsa, söylemek gibi olmasın ama..... siz biraz BILMEM NE' siziz!...

Bir MARKOPAŞA vardı... AZİZ NESİN

Yaaa Öyle mi Mistaabey...

Yurt sorunları üstüne bilgi edinmek için yetkili birini arıyordum. Eksik olmasın bir arkadaşım:

--En iyisi, Kasımpaşa'ya git.. dedi.

--Kasımpaşa'da ne yapayım? diye sordum.

--Sana bilgi vermeye en yetkili odur...dedi.

--Hangi Kasımpaşa bu yahu? Hani o şeyden aşağı...Tepebaşı'ndan aşağı, ordaki Kasımpaşa değil mi bu?

--Yok canım, orası bir yer adı. Bu Kasım Paşa, büyüklerimizden, ilerigelenlerimizdendir. Çoktan emekli oldu. Yaşlıdır ama, ne de olsa büyük adam...

Hangi büyük işlerde, görevlerde bulunduğunu söyleyince, Kasım Paşa'yı tanıdım. Randevu alıp evine gittim. Ben yanına gittiğimde Paşa hazretleri de bir konuğunu,

--Güle güle Mistaabey...diye uğurluyordu.

Onu yolcu edip bana döndü:

--Buyrun Mistaabey...Hoşgeldiniz Mistaabey...

Başkasına mı söylüyor diye dönüp arkama baktım. Odada, benden başkası yoktu.

--Ben Hasan...diye kendimi tanıttım.

--Memnun oldum tanıdığımıza Mistaabey, buyrun oturun...dedi.

--Adım Hasan...diye tekrarlardım.

--Yaa, öyle mi Mistaabey!... dedi.

Kafam, Paşa'nın bana Mistaabey demesine takıldığı için, açmak istediğim konuya bitürlü giremiyordum. Önce, Paşa'yı bana Mistaabey demekten vazgeçirtip sonra konuya girecektim. Adımın Mustafa olmadığını anlatmak için sözde başımdan ge-

çen bir olayı anlatmaya başladım:

--Efendim, zatialinizi şimdi ziyarete gelirken arkamdan birisi "Hasan Beeey, Hasan Beeey" diye bağıyor.

--Pek garip Mistaabey...

--Ama nasıl bağıyor efendim, duysanız... (Sözde beni çağıran adam gibi bağırıyordum) Hasan Beeey! Hasan Beeey!

--Peki, neden öyle bağıyor musun Mistaabey?

--Çünkü efendim, benim adım Hasan da ondan...Hasan adında birine Mustafa diye seslenilmez ya...

--Çok doğru Mistaabey...

--Anlatamadım efendim.

--Anladım Mistaabey.

Ay, çıldıracağım...

--Adım Hasan olduğu için, arkamdan Hasan Bey diye sesleniyor Paşam...

--Anladım Mistaabey, anladım...Adınız Hasan olduğu için adam sizi...

--Hah, evet...Öyle...

--Adam sizi Hasan Bey diye çağırıyor, öyle değil mi Mistaabey?

Hay Allah!...

--Adım Mustafa olsaydı, elbette ki, bana o zaman Mistaabey derlerdi. Hasan olduğum için Hasan Bey diyorlar.

--Çok doğru Mistaabey...

Adam beni öldürecek, yüreğime inecek.

--Paşam, benim adım Hasan...

--Yaa, öyle mi Mistaabey!...

--Paşam, babam bana Hasan adını takmış, nüfus kütüğüne de Hasan diye yazdırmış. İşte kimliğim, bakınız, adım burda da Hasan...

--Çok güzel Mistaabey...

--Ama, benim adım Mustafa değil ki, adım Hasan...

--Demek adınız Hasan sizin Mistaabey!...

Varsın Mistaabey desin, ne yapayım! O'nun Mistaabey demesiyle Mistaabey olacak değilim ya...Konuya girmek için,

--Sizi rahatsız edişimin nedeni...

--Ne rahatsızlığı Mistaabey, estağfurullah...

Bırakmıyor ki, anlatacağım şeyi anlatayım.

--Size anlatmak istediğim şey...

--Sizi dinliyorum Mistaabey.

--Mustafa değil Paşam, Mustafa değil!...

--Haa, evet...Adınız Mustafa değil, öyle ya Mistaabey...

--Müsaadenizi rica edeyim Paşam. İzin verin de ben artık gideyim...diye ayağa kalktım.

--Ne acele ettiniz Mistaabey...güzel güzel konuşuyorduk...dedi.

Kapıdan çıkarken de;

--Gülegüle Mistaabey...dedi.

O sırada gelen başka bir konuğuna da,

--Hoşgeldiniz Mistaabey... diyerek elini uzattı.

Yurt sorunları üstüne tam bilgi alınacak adamı bulmuştum ama, ne yazık ki onunla da konuşamamıştım.

24 Aralık 1948 (Markopaşa)

Gönderdiğiniz okul anılarından...

Cetin ALTAN'ın sectikleri

Cam kırık olunca

Eskişehir karlı günlerinden birini daha yaşıyordu. Dışarda diz-boyu kar ve uğuldayan bir rüzgâr vardı.

Sınıfta yanıp yanmadığı belli olmayan hımhım bir soba ile ne dediğini kimsenin anlamadığı hımhım bir fizik hocası arasında, titriye büzüle ders yapmaya çalışıyorduk.

Ayrıca camlardan biri de kırıldı. Arada sırada keskin bir rüzgârla kar salvaları giriyordu içeri.

Çatlak Şevket dersten önceki teneffüste, sırasının içini pencere pervazlarından aldığı karlarla doldurmuştu.

Fizik hocası tahtaya kargacık burgacık bir takım problemler yazıyordu. Çatlak usulca sırasını açtı. Topladığı karlardan iri bir kar topu yaparak tahtaya fırlattı. Hocanın üç karış sağına çarpıp ufalandı kar topu.

Fizikçi, öfkeden kan beynine hücum etmiş, sınıfa doğru döndü: --Kim bunu yapan hayvan, diye bağırdı.

Tabii o "hayvan" ikinci bir hayvanlık yapıp "Benim" diyecek değildi.

Hoca tepiniyordu: --Söyleyin kim bu hayvan? Çatlak ayağa kalktı: --Hocam dışardan attılar, su

kırık pencereden girdi içeri, dedi. Fizikçi pencereye yaklaştı, bir süre süzdü dışarısını. Sonra bahçede dolaşan üç beş çocuğa bağırdı:

--İnersem aşağıya gözünüzü patlatırım, edebinizle durun.

Ve tahtanın başına yürüyerek devam etti problemleri yazmaya.

Çatlak, bir top daha attı. Fizikçi hemen pencereye fırladı:

--Ulan, dedi, şimdi geleceğim yanınıza.. Tepemi attırmayın benim, hayvan herifler..

Ve tekrar lahayle çekerek döndü kara tahtaya..

Çatlak, işi tadında bırakmayı bilmezdi. Üçüncü topu hazırlamış atmak için usulca ayağa kalkmıştı ki, fizik hocası birden geri döndü ve elindeki kar topuyla suçüstü yakaladı Çatlak'ı.

Bizler içimizden:

--Eyyvah, diyorduk, şimdi bakalım Çatlak ne yapacak?

Çatlak ise akıl almaz bir soğukkanlılıkla:

--Hocam dua edin, neyse ki bu defa havada yakaladım, dedi.

SİNAN ALLEZ
1823 Sok. No. 8/2
Karşıyaka-İZMİR

Çenesini oynata oynata

Orta ikinci sınıftaydık. Saçı başı darmadağın, mezar kaçkını gibi bir İngilizce hocamız vardı.

O sabah ilk ders onundu. Karmakarışık saçlarıyla sınıfa girmiş ve,

--Good morning, dedikten sonra yeni dersi anlatmaya başlamıştı.

Sınıf kendi dünyasını yaşıyordu. Her köşeden kıkırtılar, gürültüler "Yapma lan" sesleri duyuluyordu.

Mezar taşı birden dersi kesti. Yüzü gerildi. Kaşları çatıldı. Gözleri ortalarında, vücudu sığmadığı için sıraya ancak poposunun yarım porsiyonuyla oturabilen yüz on okkalık Potas'a çivilendi. Potas yine bir şeyler yiyordu.

Hoca zangırdayan bir sesle: --Ne yiyorsun, dedi?

Potas zor bela ayağa kalktı: --Bir şey yemiyorum öğretnim, dedi.

--Yalan mı söylüyorsun ulan. Gözümle gördüm. Yiyordun.

--Vallahi yemiyordum.

--Yiyordun, ağzın oynuyordu.

Sınıfın emektaşlarından Tabut:

--Doğru söylüyor efendim, yemiyordu, dedi.

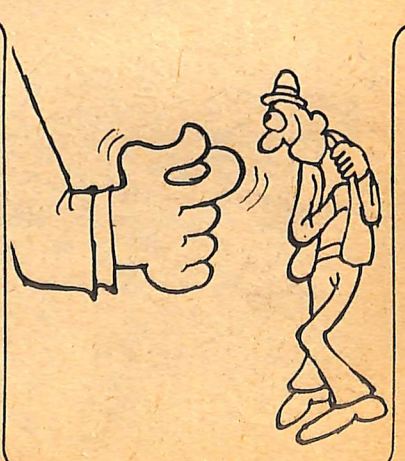
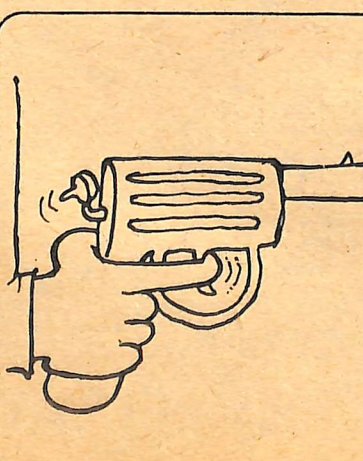
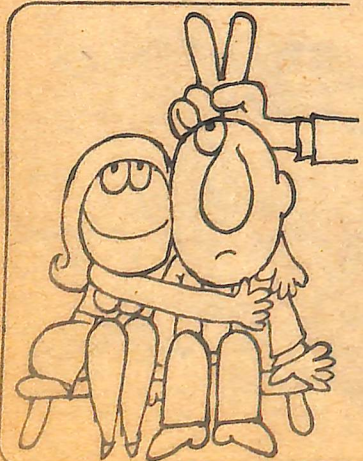
Bu kez Mezarkaçkını Tabut'a döndü:

--Ne yapıyordun ya?

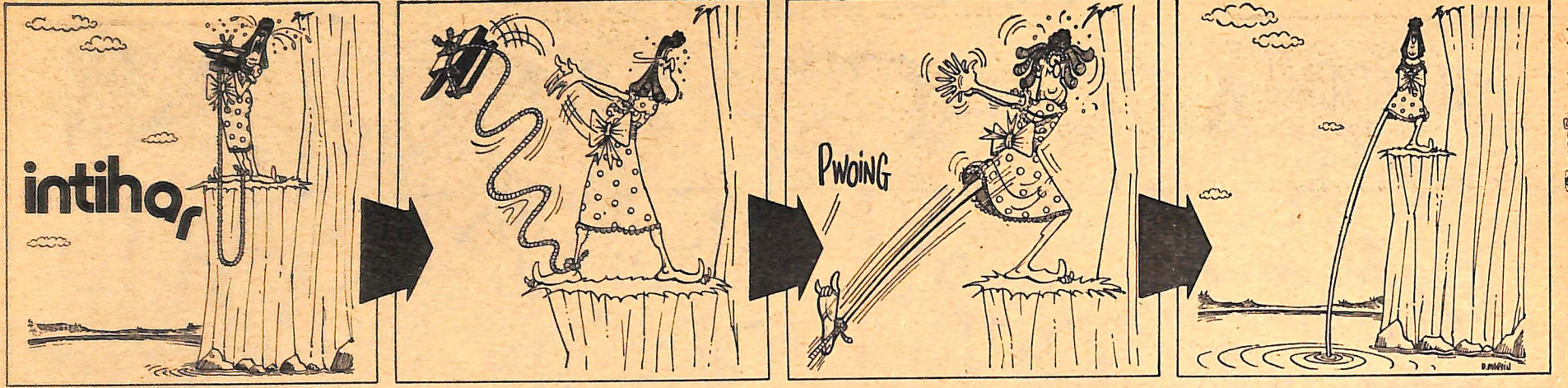
Tabut, tam bir dikilmiş tabut gibi mimiksiz bir yüzle:

--Geviş getiriyordum, dedi.

ŞÜKRÜ BAĞCI
Şahin Bey Mah.
Özgen Sok.No. 40
Nizip-GAZİANTEP

Türkiye'de parmak oynatılmadan iş görülmüyor

serbest hürsü

HERKESE BİR HAK
söz hakkı, çizgi hakkı, resim hakkı...

HAZIRLAYAN: BİZİM HAKKI

NANE

Hazret-i Adem'in konuştuğu lisan

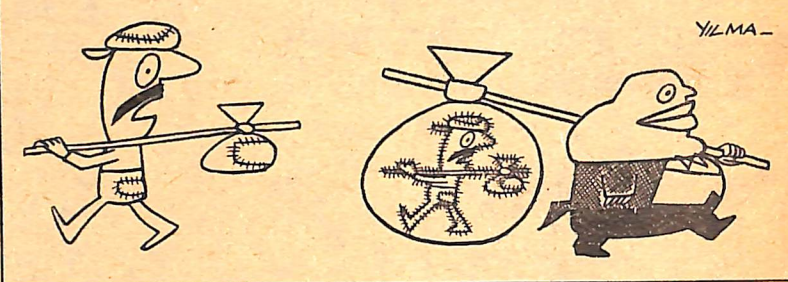
★Hazret-i Adem (A.S.)
ile Hazret-i Havva

hangi lisanı konu-
yorlardı? Şevket Sö-
duyar (Ankara)

Bir rivayete göre, Haz-
ret-i Adem Aleyhisselâm
'ın Cennet lisanı olan A-
rapça ile konuştuğu belir-
tilmektedir. Buna göre,
Hazret-i Adem (A.S.)
Hazret-i Havva ile Arap-
ça konuşmakta idi.

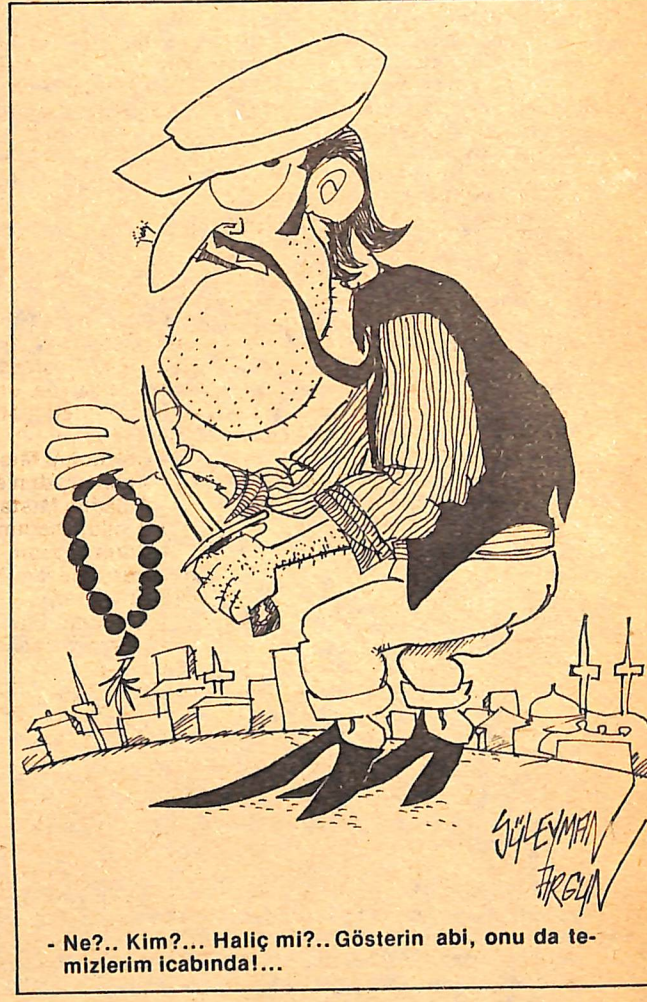
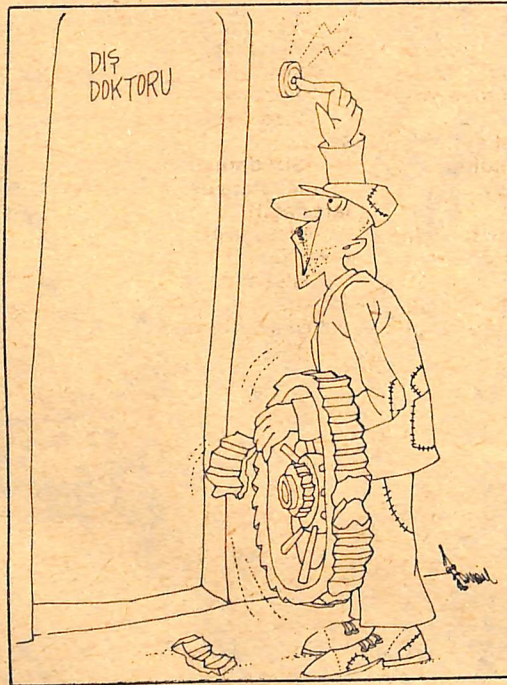
BAŞ DÖNMESİ

BİR mantar açacağı doktora gitti.
- Doktor bey, dedi, bende bir
tuhaflik var. Normal değil miyim
acaba?
- Hayrola, neniz var?
- Ne zaman bir şişenin yanına git-
sem, başım dönüyor!

GÜLÜMSEYİN

AMERİKALI kozmonot yerle konuşuyordu:
- Allo, Kennedy üssü mü? On yedinci turumu
bitirdim, şimdi peşimde bir Rus füzesi belirdi. Yakla-
şıyor, on metreye indi aramızdaki mesafe. Otomatik
bir makinayla filmimi çekiyorlar. Ne yapayım?
Tereddütlü bir ses cevap verdi:
- Şey... Gülümseyin!

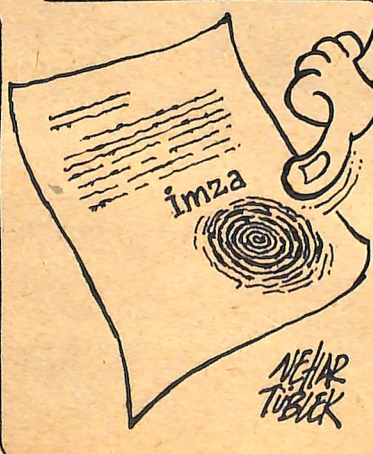
- Ne?.. Kim?... Haliç mi?... Gösterin abi, onu da te-
mizlerim icabında!...

KURBAGA BACAGI

YAN masadaki adamın yediğinden özenen müşteri seslendi:
- Garson, sizde kurbağa bacağı mı var?
Garson:
- Hayır efendim, dedi, romatizmalarım yüzünden böyle biçimsiz yürüyorum!

UÇ KÜÇÜK KUSUR!..

DELİKANLININ biri Londra'da yüksek matematik okurken, öğrenci ey-
lemlerine de bütün varlığıyla katılıyordu. Derken çocuk birdenbire 180
derecelik bir dönüş yaptı, İlahiyat Fakültesine girdi. Onu da bitirdikten sonra
büyük bir kiliseye atandı.
Kilisede ilk vaazını vermeden önce heyecanını yatıştırmak için 2-3 kadeh
yıllanmış kilise şarabı içti. Vaazı bitirdikten sonra başrahıbin fikrini sordu :
- Mükemmeldi, dedi başrahıp. Tabii uç küçük kusurun vardı evlâdım.
- Neydi o kusurlar muhterem peder?
- Bir kere evlâdım dinimizde "Yoldaşlar" denmez, "kardeşlerim" denir.
Sonra olay Vietnam'da değil, Filistin'de geçmiştir. Üçüncüsü ise Hazreti İsa
çarmıha gerilmiştir, kurşuna dizilmemiştir!

POLİTİKACILAR VE
KIRLI ÇARŞAFLARI

Beş değil, on değil, yirmi değil, elli değil...

ÇAĞLAYANGİL'İN
AŞKLARININ SAYISI
BELLİ DEĞİL...

Ihsan Sabri Çağlayangil
ya da Bursalı sanatçıların
deyişiyle "Ahtapot Ihsan"
Rum dilberi Elefteri'ye yazdığı
şiirde «Yaşım ilerledi, geldi
yetmişe...Bakarım hüzünle
şimdi geçmişe» diyor.

SEVGİLİ Çarşafçılar!
Bu haftaki konuğumuz ve konumuz
Ihsan Sabri Çağlayangil...
Çağımızın en hızlı politikacılarından biri
olarak bilinir Çağlayangil. Oysa, bilgisine baş-
vurduğumuz kadınlar, onun yalnız çağımızın
değil, gelmiş geçmiş bütün çağların en "Hızlısı"
olduğunda birleşmektedirler.

Muhabir arkadaşlarımız aylar süren sıkı bir
araştırma sonucunda, onun:
Bilecik İlkokulu'nda 27,
İstanbul Lisesi orta kısmında 79,
Ankara Lisesi'nde 216,
İstanbul Hukuk Fakültesi'nde 782 kez aşık
olduğunu ortaya çıkarmışlardır.

Polis müfettişliği, Emniyet Müdürlüğü, Polis
Enstitüsü'nde öğretim üyeliği, Siyasal Daire Re-
isliği ve Umum Müdür Muavinliği yaptığı yıl-
larda ise II. Dünya Savaşı nedeniyle işler kesat
görmüş, hem bu yüzden, hem de görevlerinin cid-
diyeti dolayısıyla, bu dönem zarfında topu topu
315 kez aşık olabilmıştır.

Sayın Çağlayangil'i II. Dünya Savaşı'nın bi-
timinden hemen birkaç yıl sonra, sırasıyla Yozgat,
Antalya, Sivas ve Bursa Valisi olarak görüyo-
ruz. Valilik yıllarında sempatik Çağlayangil'i-
mizin kısmeti iyiden açılmış, hele hele Bursa
Valiliği sırasındaki çapkınlıklarıyla Don Juan'a
ve Kazanova'ya bile taş çıkartmıştır.

Bursa'daki Ahmet Vefik Paşa Tiyatrosu sa-
natçıları tarafından "Ahtapot Ihsan" lakabının
takıldığı bu yıllarda, kirdiği cevizlerin bir kaç
bini aştığı söylenir. İnanılır kaynaklardan öğren-
diğimiz göre: Ahtapot adının takılmasına aynı
anda 10-12 hanımı birden idare etmekteki kabi-
liyet ve hüneri sebep olmuştur.

Biz, öğrenim yıllarında yazdığı sayısız aşk
mektuplarını, yerimizin elvermemesi nedeniyle
bir yana bırakıp, Bursa'daki Ahmet Vefik Paşa
Tiyatrosu'nun hanım artistlerine yazdığı mek-
tuplardan bir kaç örnek verelim:

Aşağıda okuyacağınız mektup, 1958 yılında
Devlet Tiyatrosu aktrislerinden Bayan M.L.'ye
hitaben yazılmış ve bir demet gülle birlikte
gönderilmiştir.

Canım efendim,

Son oyununuzda bir harikaydınız... Hari-
kaydınız ne demek efendim. Enfestiniz, enfes...
Oynadığı başrole böylesine intibak edebilen bir
sanatkar, sanırım dünyaya gelmemiştir henüz.
Hele oyun icabı o şuh ve o kıvrak yürüyüşünüzü
ebediyen unutamayacağım.

Divan şairinin dediği gibi:

"O gül endam bir al şâle bürünsün yürüsün
Ucu gönlüm gibi ardınca sürünsün yürüsün"

Evet, çok muhterem hanımefendiliğim baş-
rolünü bi hakkın oynadığınız bu müstesna pi-
yesi seyrederken, gönlümün eteginizin ucuna ta-
kılıp kaldığım büyük bir memnuniyetle fark et-
tim. Muvaffakiyetinizi bizzat ve hararetle tebrik
etmek için sizi yarın Uludağ'daki köşküne
davet etsem; acaba kabul buyurmak suretiyle
kulunuzu taltif eder miydiniz? Şu anda dilimin
ucundan Nedim'i şeyda'nın bir kaç mısra dö-
küyor. Sanırım hissiyatı kalbiyemi ancak bu
mısralar ifadeye muktedir olabilecektir.

Bir cām çek ey gonçe-dehen, def-i humar et
Çeşmimde hâyalın gibi, gel geşt ü güzâr et
Nâkışın gibi âyine-i sinemde karar et
serd oldu havâ, çıkmâ koyundan kuzucağım!..

Canım efendim.. Davetimi kabul buyurdu-
ğunuz takdirde makam arabama sizi yarın 11 su-

larında otelinizden alacaktır. Kulunuzu bekle-
tip hasretinizle müteessir eylemeyin.

Parmak uçlarınızdan hümet ve muhabbetle
püş ederim, canım efendim.

İ.S. kulunuz

Sevgili Çarşafçılar

Aşağıda okuyacağınız mektup ise, aynı ta-
rihte, söz konusu piyeste hizmetçi rolü oynayan
figüranlardan Bayan F.Ç.'ye hitaben yazılmış

ve üç adet karanfille birlikte gönderilmiştir. De-
rin bir nefes alıp, ibretle okuyalım:

Yavrum,

Fevkalâdeydin... Küçük rolünle piyese apay-
rı bir mânâ ve ehemmiyet kattığını bilhassa te-
bâruz ettirmek isterim. Kız! Adeta büyüledin
beni. O ne şuh bakışlar, o ne tahrir edici gü-
lüşlerdi öyle? Tombul ellerine bakarken gaşyol-

dum inan. Hasretimin pek ziyade olduğunu na-
sıl anlatayım bilemiyorum.

Yavrum, şoför Osman bu geceki temsilinizi
müteakip seni alıp köşke getirecek. Sakın kimse
bilmesin. Teyzemlere gidiyorum falan de.

Sana sevgim çok derindir

İnan kalbim tek senindir

Ne olursun gel bu gece

Ihsan Sabri'yi sevindir.

Kız bu gidişle şair edeceksin beni. Bekliyo-
rum gecikme sakın. Yanaklarından öperim yav-
rum.

Senin İ. Sabri'n

Bugün, her iki bayan da emekliye ayrılmış
olup, hayatlarının soğuk kış aylarını yaşamakta
ve sevimli Çağlayangil'imizin kendilerine yazdığı
yüzlerce ateşli aşk mektubunu okuyarak ah çek-
mektedirler.

Sevgili Çarşafçılar,

"Hep Çağlayangil mi aşk mektubu yazdı? O
na yazılan aşk mektubu yok mu?" dediğinizi
duyar gibi oluyorum. Var, var elbette.

İşte! Aşağıda okuyacağınız mektup geçen yıl-
ın Amerikan ambargosuna ateş püskürdüğü-
müz günlerinde Atinalı Rum dilberlerinden
Elefteri tarafından yazılıp, Çağlayangil'e özel
ulak gönderilmiştir.

Ekselans,

Bilseniz, Elefteri sizi ne çok seviyor? Çok
diplomat gördüm, sizin gibi yakızkılsı görme-
dim.

Siz bakmayın Ecevit'e, Karamanlis'e ve Ma-
karios'a! Her zaman iki dost milletiz biz. Bunu
ispat için, Elefteri gelmek istiyor İstanbul'a, o
canım Boğaziçinde beraber raki içmek istiyor si-
zinle ve Tarabya Otelde birlikte kalmak istiyor
Ekselansla.

Bilesiniz ki, Atinalı tüm kadınlar hayran si-
ze. Fakat ben hepsini kıskanıyor ve haber bek-
liyorum sizden gelmek için. Böylece geçeriz
bütün dünya gazetelerine. Beraber resimlerimiz
çıkarsa başbaşa... Gürsün Amerika dostluğumu-
zu böylece ve kaldırsın ambargo.

Siz gidiyor her hafta uçakla bir başka ülke-
ye. Üzülüyor, çok korkuyor Elefteri.

Cevabınızı çok çabuk bekliyorum ekselans.
Gelirken isterseniz getireyim mastika. İçelim
şerefe. Dost olalım hepimiz ve ikimiz.

Müsaadenizle öperim tellerini biyıklarınızın.

Elefteri

Bu mektup Ankara, İstanbul, İzmir, Tah-
ran, İslamabad, Hong Kong, Tokyo, Washing-
ton, Roma, Paris, Viyana, Londra ve Stock-
holm'u dolaştıktan sonra Oslo'da Sayın Dışişle-
ri Bakanımıza ulaşmıştır.

Çağlayangil'in Rum dilberi Elefteri'ye şifreli
olarak çektiği telgrafın şifresini çözmek için
Çarşaf gizli servisi günlerce uğraşmış ve sonun-
da başarıya ulaşmıştır.

İşte telgrafın metni:

Yaşım ilerledi geldi yetmişe

Kul oldum sonunda bir takma diş

Bakarım hüzünle şimdi geçmişe

"Daha önceleri neredeydiniz?"

Beş on zenginiyle çalım satan siz

Biz dostluk dedikçe, madik atan siz

Türlü hır çıkarıp bize çatan siz

"Daha önceleri neredeydiniz"

Kuklanız değil mi şu Makarios

Türlü yalanına demedi paydos

Kanmam sözlerine ne yapsan boş

"Daha önceleri neredeydiniz"

Dökülen kanlara yazık değil mi

Süttünüz bir parça bozuk değil mi

Kaç yıl attığınız kazık değil mi

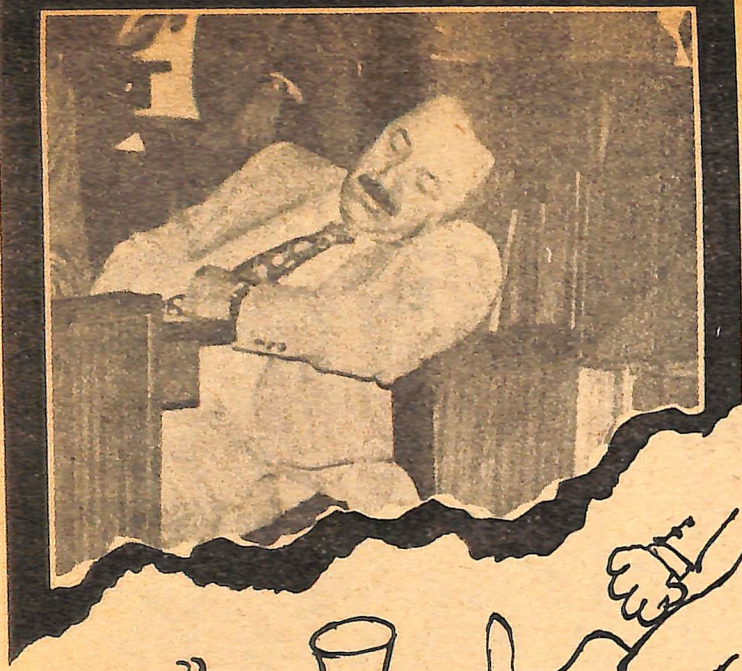
"Daha önceleri neredeydiniz"

Ben güzel sevmeye geldim cihana

Korkarım laf olur ne desem sana

Bilirim Rum kıza güzelsin amma

"Daha önceleri neredeydiniz"

Yöneticilerimiz uyuyor mu?..

Ama uyku baldan tatlıdır, Meclis'te uyku başkadır...

GAZETELERİN birinci sahifelerinde renkli renkli fotoğraflar. Evvelâ, şey sanmıştık: Yeşilköy charter terminalinde, 69 saat gecikmeli gelecek Alman uçağını, tatil dönüşü, bekleyen yorgun ve perişan Türk işçileri!.. Çünkü kimi oturduğu yerde iki büklüm olmuş, kimi arkadaşının omzuna başını dayamış, kiminin kafası geriye kaymış ve en derin uykulara dalmış vatandaşlar...

Ama değilmiş... Böyle uyumakta olanlar, Yeşilköy'de, gecikmiş charter uçağı bekleyen, Almanya'daki işçilerimiz olmayıp, Ankara'da B.M. M.'nde ve gayetle sıkı bir çalışma

halindeki mebus beylermiş!..

Yöneticilerimiz, uyurmuş meğerse. Tabloya bakınız siz... Allah nazardan saklasın. Rabbim kem gözden esirgesin... Nasıl da süt kuzuları gibi mışıl mışıl, masum masum uyuyor yavrucaklar... İşte işte. "Derin uykulardan uyarma beni!" şarkısını hatırlatacak derecede yan gelip kendinden geçmiş olan, AP'nin şanlı Tosiyağlı'su... Aslanlar gibi uyumakta maşallah.

Omuzbaşında, kirpiklerine, İsparta balı dökülmüş gibi, bir türlü gözlerini açamayan koca Sabri Yahşi işte, etrafa hiç çaktırmadan ve sanki çok önemli konular düşünüyor-muş gibi yaparak -ne de olsa yılların tecrübesi- kestiren sevimli Bakan Yılmaz Ergenekon...Ve ötekileri...

Kimbilir şu esnada ne masum rüyalar görüyorlardı...Sandıklar...Sandıklar...Kuşbaşı karlar gibi semalar-

dan yeryüzüne, ağır ağır süzülen oylar...Oylar...Oylar...Gökyüzünden Allah'ın gönderdiği oylar!.. Mebus rüyası.

Aynı gazetenin verdiği ve başlığa aldığı habere göre B.M.M. dinleyici localarındaki davetliler, mebusların ve bakanların uyuduklarını görünce: - "Yöneticilerimiz uyuyorlar mı?.. diye seslenmişler.

Hayır baylar!..Yöneticilerimiz çalışıyorlar...Şu sırada gözleri kapalı, fakat emin olunuz hep vatan ile, hep milletle ve de Sakarya ile meşguller... Çalışmanında başka türlü olur mu imiş?.. Aldıkları 28.000 kışır lirayı hak etmek için, kendilerini öldürürcesine çalışıyorlar. Çalışarak âdetâ intihar ediyorlar. Helâl olsun aldıkları para doğrusu... Bir de "Uyumağa bile üşenirler..." derler. Gelsinler de görsünler...

Hem siz, kaç türlü uyku bilirsiniz?.. Kuş uykusu (hafif bir uykudur). Tavşan uykusu (uykuların en hafifi). Kuyu uykusu veya İsparta uykusu (uykuların en ağır, uyanan uyanmak bilmez). Şekerleme, kestirme, içi geçme, siesta, gençlik uykusu, öğle uykusu... Ve işte uykuların en tatlısı, en kralı: Mebus uykusu!.. Mecliste uyku başkadır, uyku baldan tatlıdır...Hele Sülman Bey konuşursa...

Ama, bunun da bir usulü ve erkânı var. Evvelâ, grup halinde uyuyacaksınız... İçinizde mutlaka bir "Tavşan Mebus" olacak: Yani, tavşan uykusu uyuyan bir "Tavşan arkadaş".... Karşı taraf, kürsüde hort zort eder etmez, o uyanıp sizi de hemen uyandıracak...Gözlerinizi açar açmaz, uyku sersemliği ve aksiliği içinde, başlayacaksınız bombardimana ve veristireceksiniz küfürleri... Sonra yine hemen gözleri kapayıp, mışıl da mışıl derin uykulara. Böyle olur parlamenter dediginiz...

Bazıları sanıyorlar ki yöneticilerimiz keyiflerinden uyuyorlar... Ne münasebet?.. Kabahat hep Meclis'in karşısında açılan o büyük işkembeci salonunda...Ankara'dan gelip gazetelerde çıkan fotolara bir göz atsanıza...Bütün parti grup toplantıları, orada yapılıyor...Bol sarmısaklı duble tuzlama...Arkasından gene bol sarmısaklı paça... Yağlı kokoreç... İşkembeci usulü, fıstıklı, bol tarçınlı, karanfilli, zencefilli Ali Paşa zerdesi.

Eh insaf...Sarmısaklı işkembe çorbamı içmişim, yağlı kokoreçimi yemişim, Ali Paşa zerdesini kaşıklamışım... Küfürlerimi etmişim... Şöyle biraz kestirmeye hakkımız yok mu yani?...Hem mecburum, yemekleri işkembecide yemeye... 28.000 kışır lıra ile başka türlü olur mu?..

Ama kötü bir şey işittik. Bizim Necmi Hoca'dan...Uyumakla insanın abdesti de bozulurmuş... Oldu mu şimdi?...

Kalkınız bari Meclis gardrobundan nalinlarımızı alıp abtesleri tazeleyelim... İşte mavi boncuklu nalinlarımız... Şükürler olsun!..

Sosyete

dalalım

ŞAŞIRALIM KALALIM
Hazırlayan: (AY-VAY)

Yeni bir aşk mı?..

Sosyetenin güzel kadınlarından T.B.'nin E.Ş. ile olan aşkı sona erince, K.L. ile sık sık görünmesi A.L.'yi çok üzmüş olmalı ki, F.T. ile J.K.'nin arasına karakedi girdi. Bir ara M.B. ile evlenen Ş.Z. de boşanınca, A.L. ile dostluğu ilerletti. Buna da en çok V.K. sevindi. Çünkü, K.O.'nun durumu B.Y.'yi üzüyordu... Ama geçen hafta Uludağ'da, A.L., Ş.M. ile yakalanınca, şimdi herkes "Acaba yeni bir aşk mı doğuyor?" diye düşünüyor... Tabii bu arada F.S.'yi de unutmamak gerekiyor... Şimdi, kimbilir T.B. bu işe ne der... (Yeter be, yeter!...)

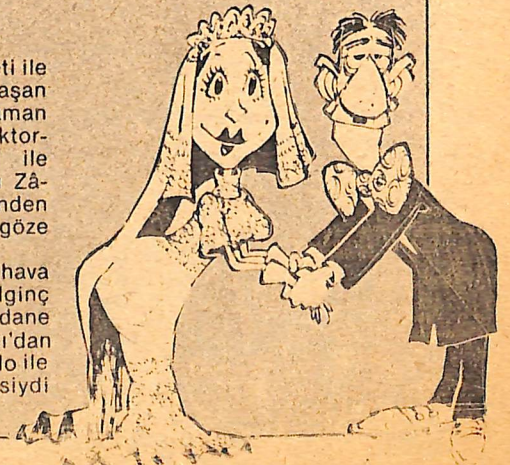
Rüşvetzadelerin düğünü

Gecen haftanın en önemli olaylarından biri, Kazıkçıgillerin evde kalmış kızları Huriser ile Rüşvetzadelerin maşallah hiyar gibi oğulları Mahmut'un düğünüydü...

Milton Otelinde geç saatlere kadar süren düğünde, kimler yoktu ki... Her zamanki şıklığı ile Şükriye Şıkışık ve işçilerinin yevmiyelerini lüplete lüplete yiyece göbek salan eşi, ünlü işadamımız Hüsamettin Şıkışık... Koyu lacivert üzerine sim puvanti-

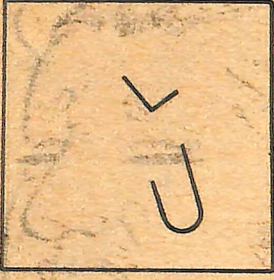
yeli ve Ballımen'in bir tuvaleti ile Mehpâre Eskidem... Kırılan şakaklarına rağmen her zaman gençliğini koruyan ünlü doktorlarımızdan Kemal Kürtaj ile allecek gelen "Karaborsacı Zâde", ler... Musevi sosyetesinden Moiz Yüzdeyüz ile eşi, ilk göze çarpanlar arasındaydılar...

Son derece samimi bir hava içinde geçen gecenin en ilginç olayı yaşlı dullardan Ferdane Yedikoca'nın, Tiraje Kaşın'dan pokerde kazandığı Jigolo ile durmamacasına dans etmesiydi

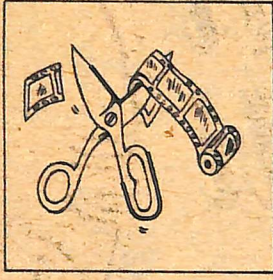

"Az gelişmiş anahtar 10"u en iyi tamamlayan
5 okuyucumuz 100'er lira armağan kazandı lar.

Kazanan okuyucularımızın
isimlerini ve türettikleri
şekilleri yayınlıyoruz:

ANAHTAR ŞEKİL

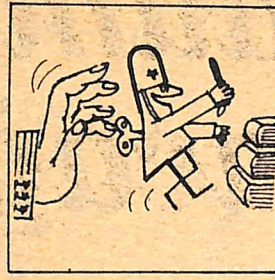
Halide BAYRAMOĞLU
14. Sok. No: 33/4
Bahçelievler-ANKARA

Felihat SUMBAY
Ethemefendi
Taşmekeç Sok. 74/11
Erenköy-İSTANBUL

Canan KOSOVA
Şekerbank T.A.Ş.
MANYAS

F. Naile ÇARPANER
Hamzabey Mah. Çan Sok.
No: 20/3 - BURSA

Nurettin İKİZLER
B. Evler Basın Sitesi
B. III. Blok No: 206
İSTANBUL

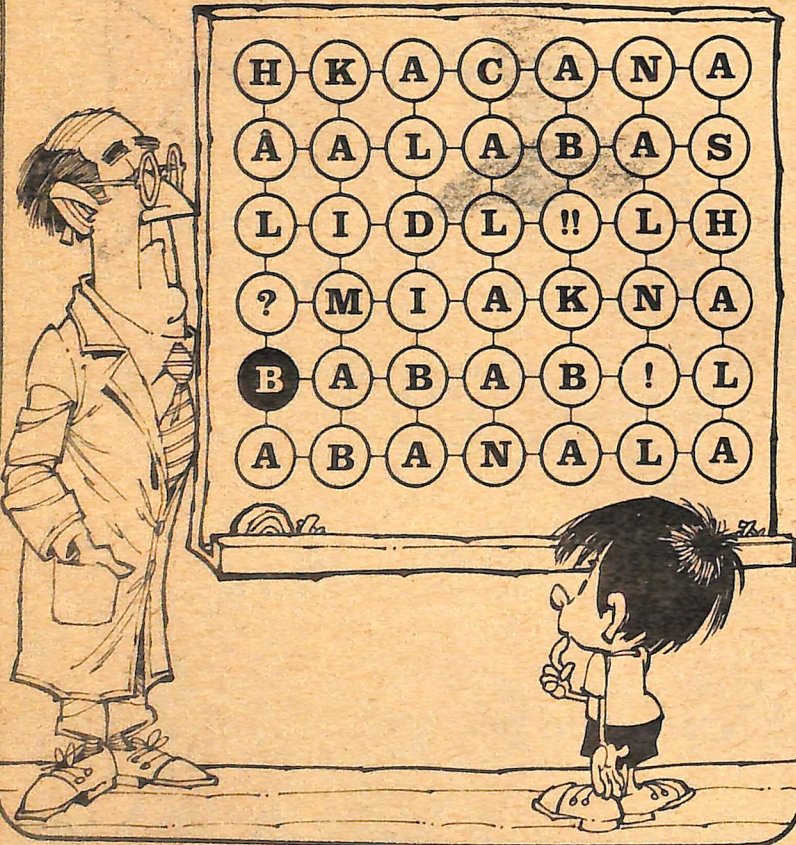
Bilmece bildirmece, eksik şekli bitirmece

KARELİ bulmaca... "7 Yanlışı Bulma" bilmeçesi.
Eş şekiller bulmacası... Bütün bunlar, artık
klasikleşmiş bilmece türleridir. ÇARŞAF ise on iki sayı-
dır bu köşede, okurlarına çok daha değişik bir örnek
sunmaktadır.

BİR ŞİFREMİZ VAR

Ama bu şifreyi nasıl çözeceksiniz? Size bu konuda pek yardımcı olamayacağız.
Vereceğimiz, 4 ipucundan ibarettir.

1) Bulacağımız, 10 kelimelik cümledir. 2) Başlangıç harfi siyah daire içindeki
(B) olacaktır. 3) Kelimeler, harflerin yatay ve dikey bir çizgi doğrultusunda
birbirini izlemesi sonucunda oluşacak, çarpaz sapmalar yapılmayacaktır. 4) Her
harf sadece bir defa kullanılacaktır.

CEVAP: Baba bana bal al! Nah sana bal! Kaldı mı alacak hal?

Amacı, bir "Az Ge-
lişmiş Anahtar" dan
hareketle, yeni şekil-
ler oluşturmak, de-
ğişik ve anlamlı resim-
ler türetmek olan bir
bilmece...

Şimdi siz de say-
fanın altındaki kupon
üzerinde gördüğünüz
"Az Gelişmiş Anah-
tar"ı geliştirebilirsi-
niz. Şekli tamamladıktan sonra isim,
soyadı ve açık adres
bölümlerini doldurup
kuponu keserek, bir
hafta içinde bize yol-
layınız.

DIKKAT:

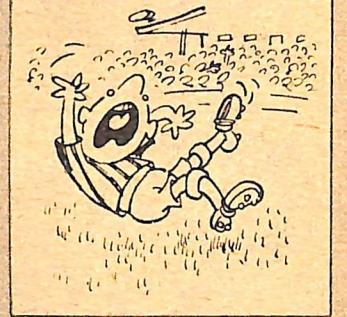
a) En başarılı şekli
çizen 5 okuyucumuz
100'er lira ikramiyeye
hak kazanacaklardır.

b) İkramiye kaza-
nanların isimleri, iki
sayı sonra yayınlan-
acaktır.

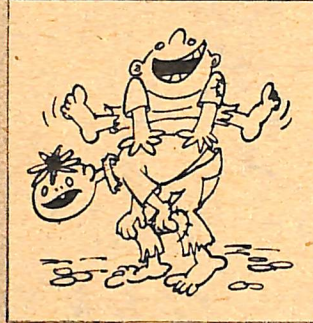
c) Türetilen şekil-
lerin, mutlaka kupon
üzerine ve "Anahtar
şekli" belli olacak bi-
çimde ince siyah, ya
da kırmızı tükenmez
kalemle çizilmesi ge-
rektilidir.

Adres:

"Az Gelişmiş Anahtar 12" Çarşaf Der-
gisi, Mollafenari Sok.
No: 30-32 Cağaloğlu-
İSTANBUL

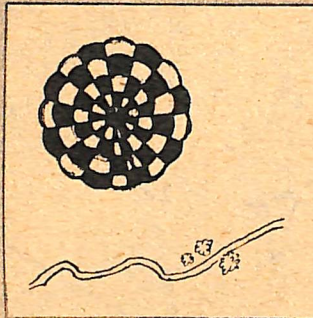
1) Bu futbolcu nereye düşüyor?

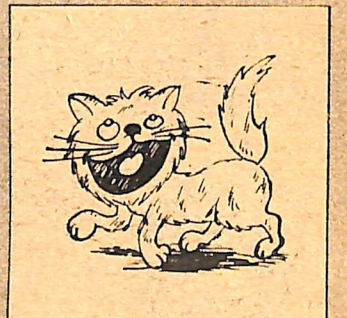
2) Bu çocuklar neyi oynuyor?

3) Bu adam ne arıyor?

4) Bu nedir?

5) Bu kedi neden gülüyor?

CEVAPLAR: 1) "Olması" a. 2) Seftiller.
3) Denizdeki yılan. 4) Parasüt.
5) Mart'ın gelişime.

Çarşaf

İKRAMIYELİ
BİLMECE KUPONU

AZ GELİŞMİŞ
ANAHTAR 12

Adı, Soyadı:
Adresi:

Çarşaf

Haftalık
Mizah Dergisi

YIL: 1 SAYI: 12

Sahibi: EROL SIMAVI

Genel Müdür:
Nezih DEMİRKENT
Genel Yayın Müdürü:
Çetin EMEÇ
Sorumlu Müdür:
Semih BALCIOĞLU

Basıldığı yer: Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve
Gazetecilik A.Ş.

Adres: Cağaloğlu,
Mollafenari Sok.
No: 30-32
İSTANBUL

Telefon: 28 68 75

Ne oldum, dememeli Ne olacağım demeli

Sahnelerimizin Prensi...
Gönüller Sultanı... Sanat Güneşimiz...
Altın Çocuk... Fıstıklar Fıstığı...
Güzeller Güzeli...
Biricik Yıldızımız...
Taklitlerinden Sakındığımız...
Ve de Gerçek Sanatçımız
ZEKİ MÜREN
ameliyat olacaktı...

**Aşk gibi,
sevda gibi
HUYSUZ VE
TATLI ÇOCUK!..**

**Bakışların
sanki kor
Tahammül
etmesi zor
Ah, oramı buramı
Sakin uçurma doktor...**

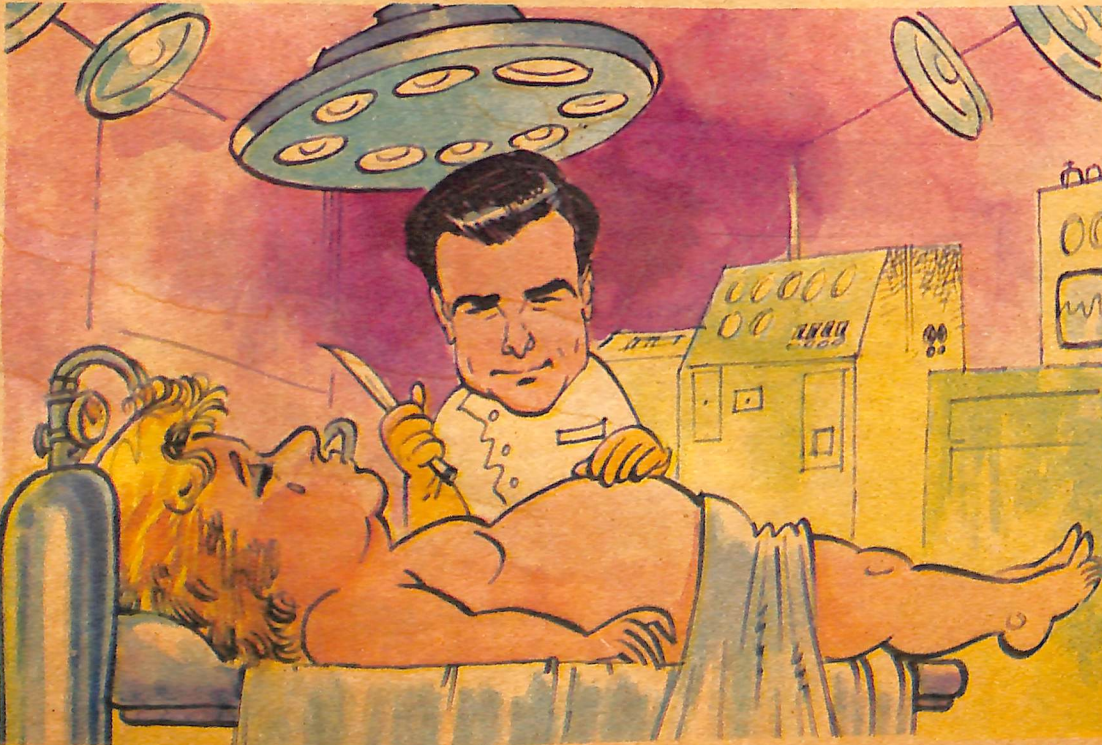
- Neresinden?
- Derisinden.
- Gerisinden mi?!...
- Ayol gerisinden değil; derisinden, derisinden!... Derisini, fazla yağlarını, kilolarını aldırcağı... Ondan sonra da olduğundan daha güzel, daha endamlı olacaktı...
- Şekerim, nesi var? Şimdi de binlerce güzeli cebinden çıkarır. Aah-oh!.. Onda ki güzellik bende olsa, Şoför Nuri'yi elimden kaçırmazdım...
- Boş ver şimdi Nuri'yi.. Zeki Müren'i bir de zayıflık ameliyatını yaptıktan sonra görmeli?...
- Seyretmeye gideriz inşallah!.. Ne yalan söyleyeyim, nah şu kadarcıktan beri seyredirim hâlâ daha da bıkmadım vallayı.. O ne ses, o ne güzellik bee!..
- Öyle, öyleee.. Yalnız, bu ameliyat için biraz tehlikeli diyorlar doktorlar.
- Ne gibi?
- Efendim Zeki Müren'in eti çok sıkıymış..
- Hıh!.. Oysa gevşek derler...
- Eti sıkı olduğu için de, ameliyat güç oluyormuş.. Ve, karnının altındaki yağları alırken maazallah

lah makas bir kayıverirse...

- E... Eeee!...
- Ayol, çocukcağız kazaya gidip, erkekliliğini kaybedip kadın oluverirmiş!..
- Olmaz şekerim, olmaz.. Hiç merak etme. Zeki Müren asla kadın olmaz..
- Ayol sen nereden biliyorsun?
- Bilirim ben; bilirim... Onun için "Bu yıl kadın olacak... Gelecek yıl kadın olacak" diye yıllardır söylediler, yazdılar, çizdiler.. Ama, Zeki'ciğimi bunca yıldır erkekliliğinden vazgeçiremediler.
- Hem, ben sana bir şey söyleyeyim mi: Hani orda, burda

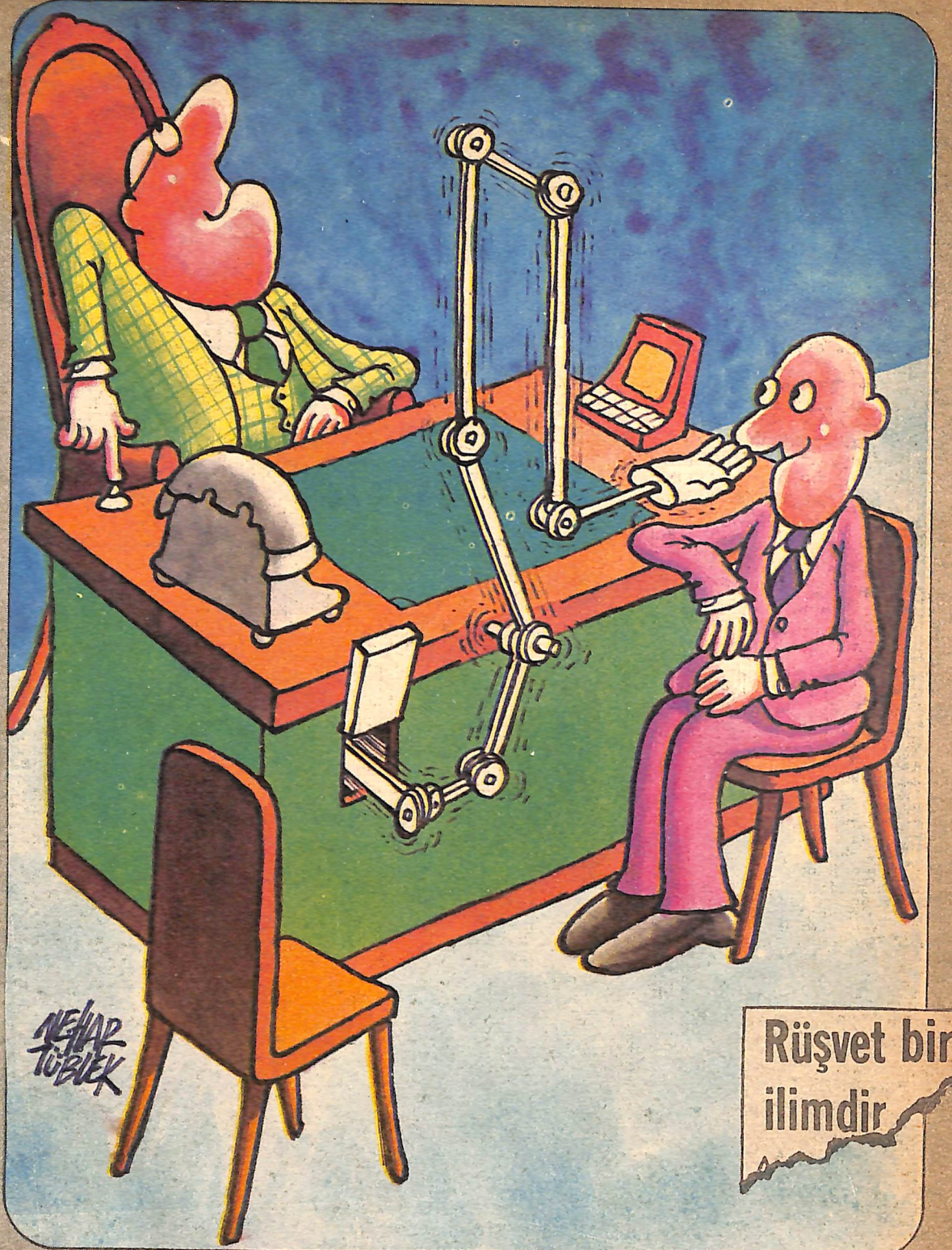
cart-curt konuşan... Gazetelerde televizyonlarda gözüken... Şöyle olacak, böyle olacak diyen ve hergün beynimizin etini yiyen ERKEKLER var ya; işte bizim Zeki'miz, onlardan çok daha ERKEKTİR. Sen, işine bak!...

**Bir ihtimal
daha
var...**

haberlerden çizgiler

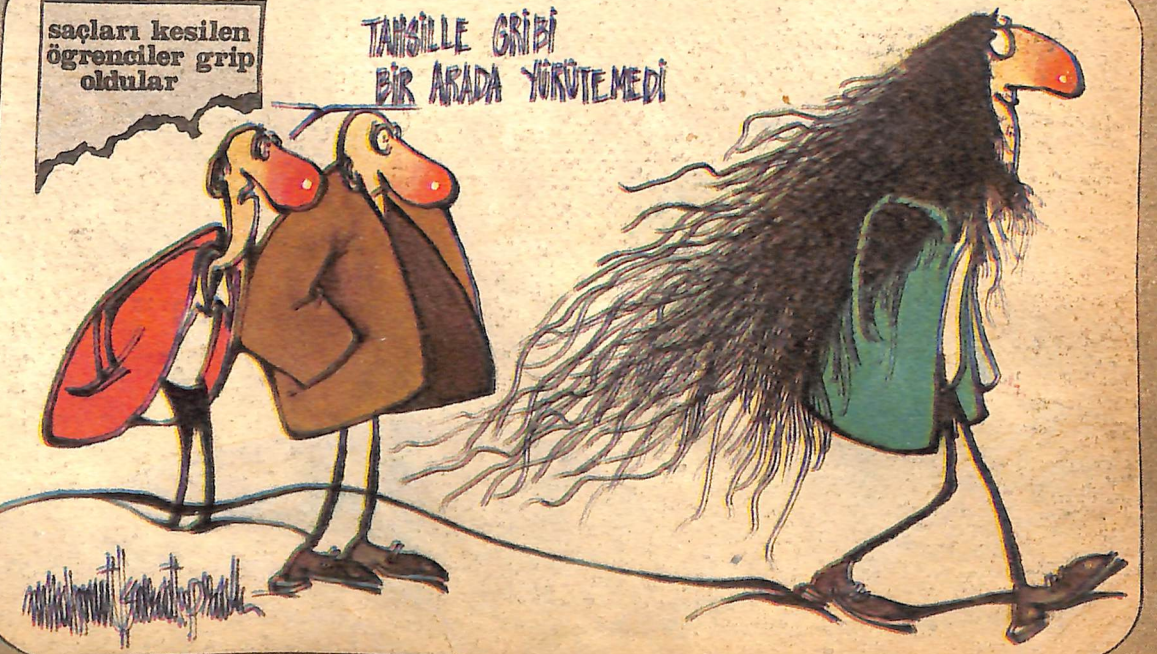
Türkiye'nin en
pahalı çayı
piyasaya

Rüşvet bir
ilimdir

saçları kesilen
öğrenciler grip
oldular

TANISILLE GRİBİ
BİR ARADA YÜRÜTEMEDİ

milletvekilleri
bırbırlarını
bitkilere
benzettiler

